КАРНИЙ
КОДЕКС

КАРНИЙ КОДЕКС

ТА

ПРАВО ПРО ПЕРЕСТУПИ

З польської мови переклав

проф. д-р МИКОЛА ПАШЕ-ОЗЕРСЬКИЙ

Редакційна колеґія:

П. КОСТРУБА, Т. МАЦЬКІВ, М. ПАШЕ-ОЗЕРСЬКИЙ,
А. РАК, М. СТАХІВ

У К Р А Ї Н С Ь К Е В И Д А В Н И Ц Т В О

К Р А К І В 1 9 4 3 Л Ь В І В

40422 — 5. Druckerei „Polygr.-Tr.“, Lemberg. — XI/42 — 1264 — 5000
40422 — 5. Друкарня Поліграфтресту, Львів XI/42 — 1264 — 5000

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
ПРЕЗИДЕНТА ПОЛЬСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ
з 11 липня 1932 р.

(Вісн. Зак. П. Р. ч. 60, поз. 571).

КАРНИЙ КОДЕКС

На підставі ст. 44 уст. 6 конституції і ст. 1 буква а) закону з 17 березня 1932 р. про уповноваження президента республіки видавати розпорядження з силою закону (В. З. П. Р. ч. 22, поз. 165) постановляю таке:

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Розділ I.

Обсяг діяння карного закону.

Ст. 1. Карній відповідальності підлягає той, хто допускається дії, забороненої під загрозою кари законом, що діє в часі її вчинення.

Ст. 2. § 1. Якщо в часі видання вироку діє інший закон, ніж у часі вчинення провини, тоді застосовується новий закон; однак слід застосувати попередній закон, якщо він є для вчинника лагідніший.

§ 2. Кара, яку вже вимірено, але ще не виконано, не підлягає виконанню, якщо за новим законом дія, за яку засуджено, не є провиною.

§ 3. Закон, виданий з приводу виняткових фактичних обставин, застосовується до дій, вчинених підчас його діяння, хоч би навіть цей закон і втратив силу через зміну цих обставин.

§ 4. Заходи забезпеки застосовуються згідно з приписами нового закону.

Ст. 3. § 1. Польський карний закон застосовується до всіх осіб, які допустились провини на території польської держави, або на польському судні чи літаку. Територією держави визнаються так само і води внутрішні та прибережні, а також і повітря над цим простором.

§ 2. Провина визнається виконаною на території польської держави, на польському судні чи літаку, коли вчинник допустився на ньому провинного діяння або занехання, або коли там наслідок провини настав, чи згідно з наміром учинника мав настати.

Ст. 4. § 1. Польський карний закон застосовується до польських громадян, які допустились провини за кордоном.

§ 2. Польський карний закон застосовується також і до чужоземців, які підчас свого провинення за кордоном були громадянами польської держави; застосовується він також і до тих, що після свого провинення за кордоном набули польське громадянство.

Ст. 5. Польський карний закон застосовується до чужоземців, які допустились за кордоном провини, спрямованої проти добра або інтересів польської держави, польського громадянина чи польської правної особи.

Ст. 6. § 1. Умовою карної відповідальности за дію, вчинену за кордоном, є визнання тієї дії як провини законом, що діє в місці її вчинення.

§ 2. Якщо є різниця поміж цими двома законами, суддя, застосовуючи польський закон, може взяти на увагу різницю на користь обвинуваченого.

§ 3. Заходи забезпеки застосовує польський суд незалежно від законів місця вчинення провини.

Ст. 7. Припис статті 6 не застосовується:

а) до урядовців, які, виконуючи службу за кордоном, допустились там провини;

б) до осіб, які допустились провини в місці, що не підлягає жадній державній владі.

Ст. 8. Незалежно від приписів, чинних у місці вчинення провини, та від громадянства вчинника, польський карний закон застосовується до осіб, які допустились за кордоном таких провин:

а) провини проти внутрішньої або зовнішньої безпеки польської держави;
б) провини проти урядів або урядовців польської держави;
в) неправдивих зізнань, даних урядові польської держави.

Ст. 9. Незалежно від приписів, чинних у місці вчинення провини, польський карний закон застосовується до польського громадянина, а також до чужоземця, якого не постановлено видати, у випадку вчинення ними за кордоном таких провин:
а) морського розбою;
б) фальшування грошей, публічних цінних паперів або банкових білетів;
в) торгівлі невільниками;
г) торгівлі жінками або дітьми;
д) вжиття засобу, здатного викликати загальну небезпеку, з наміром викликати таку небезпеку;
е) торгівлі одурманюючими речовинами;
є) торгівлі порнографічними виданнями;
ж) іншої провини, передбаченої міжнародними договорами, укладеними польською державою.

Ст. 10. § 1. Польський карний закон застосовується до чужоземця, який допустився за кордоном провини, не названої в ст. 5, 8 і 9, якщо вчинник перебуває на території польської держави та якщо його не постановлено видати, а є умови, зазначені в ст. 6 або 7.

§ 2. Переслідування відбувається за наказом міністра юстиції.

Ст. 11. § 1. У випадку засудження в польській державі особи, покараної за ту саму дію за кордоном, суд враховує до кари, на свій розсуд, кару, відбуту за кордоном.

§ 2. З приводу провини, яку суджено за кордоном, польський суд може, незалежно від законів місця її вчинення, застосувати заходи забезпеки, а також видати рішення про позбавлення прав порядком заходу забезпеки.

Розділ II.

Засади відповідальности.

Ст. 12. Провини, загрожені карою смерти або в'язниці понад 5 років, є злочинами, а загрожені основними карами — в'язниці до 5 років, арешту понад 3 місяці або гривни понад 3.000 злотих — є проступками.

Ст. 13. Злочин можна вчинити тільки навмисне. Проступок можна вчинити також і невмисно, якщо закон виразно це постановляє.

Ст. 14. § 1. Вмисна провина є не тільки тоді, коли вчинник хоче її вчинити, але також і тоді, коли він передбачає можливість наслідку провини або провинности діяння та з цим погоджується.

§ 2. Невмисна провина є так тоді, коли вчинник передбачає можливість наслідку провини, але безпідставно припускає, що він його уникне, як і тоді, коли вчинник не передбачає наслідку провини або провинности діяння, хоч може чи повинен передбачити.

Ст. 15. § 1. Обставини, від яких залежить вища каральність, беруться на увагу тільки тоді, коли вчинник про них знав або повинен був знати.

§ 2. Наслідки вчинку, від яких залежить вища каральність, беруться на увагу тільки тоді, коли вчинник їх передбачав чи повинен був передбачити.

Ст. 16. Обставини, які впливають на каральність дії, беруться на увагу тільки щодо тієї особи, якої вони стосуються.

Ст. 17. § 1. Не підлягає карі, хто в момент дії не міг розпізнати значення дії або керувати своєю поведінкою з приводу психічного недорозвитку, психічної хвороби або іншого запамороченння психічної діяльности.

§ 2. Припис § 1 не застосовується до випадку, коли вчин-

ник навмисне довів себе до стану запаморочення психічної діяльности для того, щоб вчинити провину.

Ст. 18. § 1. Якщо спроможність розпізнавати значення вчинку або керувати своєю поведінкою була в момент вчинення провини в значній мірі обмежена, суд може застосувати надзвичайне полегшення кари.

§ 2. Припис § 1 не застосовується, коли обмеження здібности є наслідком одурманення, яке сталося з вини вчинника.

Ст. 19. Не допускається провини, хто діє під впливом фізичного примусу, якому він не міг опертися.

Ст. 20. § 1. Не допускається провини, хто діє під впливом заблуду щодо обставини, яка належить до суті вчинку, за винятком випадку, коли провина була невмисна, а заблуд був наслідком необережности чи недбальства.

§ 2. Суд може взяти на увагу оправдану несвідомість безправности вчинку як підставу для надзвичайного полегшення кари.

Ст. 21. § 1. Не допускається провини, хто діє в необхідній обороні, відпираючи безпосередній безправний замах на будь-яке добро, своє чи іншої особи.

§ 2. У випадку переступлення меж необхідної оборони суд може застосувати надзвичайне полегшення кари, а навіть від кари звільнити.

Ст. 22. § 1. Не підлягає карі, хто діє, щоб запобігти безпосередній небезпеці, яка загрожує власному або чужому добру, якщо небезпеки не можна інакше уникнути.

§ 2. Не діє в стані крайньої необхідности, хто має особливий обов'язок наражатися на небезпеку.

§ 3. Пожертвоване добро не може бути очевидно більш цінним, ніж добро захищуване.

§ 4. У випадку переступлення меж крайньої необхідности суд може застосувати надзвичайне полегшення кари.

Розділ III.

Намагання.

Ст. 23. § 1. За намагання відповідає, хто з наміром допуститись провини візьметься до діяння, безпосередньо спрямованого на здійснення цього наміру, проте задуманої провини не виконає.

§ 2. Намагання є також тоді, коли вчинник не знав, що виконання є неможливим через брак предмету, який надавався б для виконання на ньому задуманої провини, або через вжиття засобу, який не надається для викликання наміреного наслідку.

§ 3. Не відповідає за намагання, хто вірив в успіх своєї дії тільки через забобон або темноту.

Ст. 24. § 1. За намагання суд встановлює кару в межах, передбачених за дану провину.

§ 2. У випадках, вказаних у ст. 23 § 2, суд може застосувати надзвичайне полегшення кари.

Ст. 25. Не відповідає за намагання, хто добровільно відступив від дії або запобіг настанню наслідку провини.

Розділ IV.

Підмова та допомагання.

Ст. 26. Підмови допускається, хто нахиляє іншу особу допуститись провини.

Ст. 27. Допомагання допускається, хто ділом або словом допомагає вчинити провину.

Ст. 28. Підмовник і допомагач несуть відповідальність у межах свого наміру незалежно від відповідальности особи, яка намірену дію виконала або мала виконати.

Ст. 29. § 1. Якщо провини не виконано, підмовник і допомагач відповідають як за намагання такої провини.

§ 2. Якщо не було намагання виконати провину, підмов-

ник і допомагач відповідають як за намагання, але суд може застосувати до них надзвичайне полегшення кари або звільнити їх від кари.

Ст. 30. § 1. Підмовник, а також допомагач не відповідають, якщо вони запобігли наслідкам свого діяння.

§ 2. Суд може застосувати надзвичайне полегшення кари щодо підмовника або допомагача, які старалися запобігти наслідкам свого діяння.

§ 3. Приписи § 1 і § 2 не застосовуються до того, хто нахиляє іншу особу до вчинення провини з метою спрямувати проти неї карну справу.

Розділ V.

Збіг провин та приписів закону.

Ст. 31. § 1. У випадку одночасного засудження за кілька провин на кару позбавлення волі, суд вимірює сукупну кару, беручи за підставу кари, окремо вимірені за провини, які збігаються.

§ 2. Сукупна кара не може бути нижчою від найвищої з кар, вимірених за окремі провини, не може перевищити суми вимірених кар, не може перевищити більше, ніж на половину найвищої законної міри за провину, загрожену найсуворішою карою, і не може перевищити найвищої законної міри, передбаченої для даного роду кари.

§ 3. У випадку засудження на кару в'язниці та арешту вимірюється сукупну кару в'язниці, при чому 2 дні в'язниці відповідає 3 дням арешту, рік приймається за 12 місяців, місяць за 30 днів.

Ст. 32. Ті самі засади застосовуються у випадку одночасного засудження за кілька провин на гривну.

Ст. 33. § 1. У випадку одночасного засудження за кілька провин на кари позбавлення волі і гривни суд вимірює, як сукупну кару, окремо кару позбавлення волі, а окремо кару гривни.

§ 2. Побіч смертної кари не накладається іншої основної кари.

Ст. 34. § 1. Додаткові кари та заходи забезпеки застосовуються, хоч би їх присуджено щодо одної з провин, які збігаються.

§ 2. У випадку одночасного засудження за кілька провин на додаткові кари втрати того самого роду прав, застосовуються відповідно приписи ст. 31.

Ст. 35. Приписи ст. 31—34 застосовуються відповідно також тоді, коли вчинника засуджено кількома правосильними вироками за провини, вчинені до видання судом першої інстанції першого з тих вироків, незалежно від того, чи кара була виконана.

Ст. 36. Якщо вчинок, за який загрожує кара, підпадає під кілька приписів карного закону, суд застосовує припис, який передбачає найсуворішу кару, що не перешкоджає застосуванню додаткових кар або заходів забезпеки, передбачених іншими приписами.

Розділ VI.

Основні кари.

Ст. 37. Основними карами є:

а) смертна кара;

б) в'язниця;

в) арешт;

г) гривна.

Ст. 38. Смертна кара виконується через повішення.

Ст. 39. § 1. Кара в'язниці триває найменше 6 місяців, найбільше 15 років, якщо закон не передбачає досмертної в'язниці.

§ 2. В'язень є зобов'язаний працювати згідно з вказівками управи карної установи. Його можна використовувати для праці поза установою.

Ст. 40. § 1. Кара арешту триває найменше тиждень, найбільше 5 років.

§ 2. Арештант є зобов'язаний працювати за власним вибором; якщо обрана праця порушує внутрішній порядок установи або арештант не хоче взятися за жадну працю, управа установи визначає йому відповідну працю.

Ст. 41. § 1. Кара в'язниці вимірюється в місяцях і роках, кара арешту в тижнях, місяцях і роках.

§ 2. Місяці та роки рахується за календарним часом, тиждень приймається за 7 днів, день за 24 години.

Ст. 42. § 1. Гривну можна виміряти в сумі від 5 злотих до 200.000 злотих.

§ 2. Якщо провину вчинено з користолюбства, суд побіч з предбаченим у законі позбавленням волі визначає гривну, хіба що засудження на гривну було б недоцільним.

§ 3. Гривни вступають до державної скарбниці на потреби установ карних, поправних і забезпечних.

Ст. 43. § 1. На випадок неможности стягнення гривни, або коли б її стягнення загрожувало засудженому майновою руїною, суд наказує виконувати працю в рахунок гривни; суд дозволяє виконувати працю на волі або наказує виконувати її в домі примусової праці.

§ 2. Коли б виконування праці засудженим було неможливе або коли б засуджений уперто відмовлявся виконувати працю, суд заміняє гривну на арешт, рахуючи один день арешту замість гривни від 5 до 50 злотих.

§ 3. Якщо гривну вимірено побіч кари в'язниці, то у випадку § 2 суд заміняє гривну на в'язницю, рахуючи один день в'язниці замість гривни від 10 до 100 злотих.

§ 4. Найнижчою мірою заступної кари є один день арешту або в'язниці. Найвищою мірою заступної кари є 3 роки арешту або 2 роки в'язниці. Заступна кара не може перевищувати найвищої міри кари позбавлення волі, предбаченої за дану провину.

§ 5. Якщо засуджений є нездатний до праці, суд може не виконати заступної кари.

§ 6. Від праці в рахунок гривни або від заступної кари позбавлення волі засуджений може звільнитися кожного часу заплатою грошової суми, яка ще має бути заплачена.

§ 7. У випадку заплати частини гривни, визначена праця або заступна кара відповідно зменшується.

Розділ VII.

Додаткові кари.

Ст. 44. Додатковими карами є:

а) втрата публічних прав;
б) втрата почесних громадянських прав;
в) втрата права виконувати професію;
г) втрата батьківських або опікунчих прав;
д) конфіската майнових предметів та знаряддя;
е) оголошення вироку в часописах.

Ст. 45. Втрата публічних прав обіймає втрату пасивного та активного виборчого права до всяких законодавчих і самоврядних установ, а також до інших установ публічного права, участи у вимірі справедливости, втрату урядових посад і публічних становищ та здатности осягнути їх.

Ст. 46. Втрата почесних громадянських прав обіймає втрату почесних звань, орденів і відзначень, а так само і здатности їх осягнення.

Ст. 47. § 1. Суд приймає рішення про втрату публічних прав і почесних громадянських прав у випадку засудження:

а) на кару смерти або досмертної в'язниці;
б) на кару в'язниці за протидержавний злочин або за злочин проти зовнішніх інтересів держави і міжнародних відносин;

в) на кару в'язниці за інший злочин, вчинений з користолюбства.

§ 2. Суд може прийняти рішення про втрату публічних прав і почесних громадянських прав у випадку засудження на в'язницю за кожну іншу провину, вчинену з користолюбства чи інших низьких спонук.

Ст. 48. § 1. Суд приймає рішення про втрату права виконувати професію у випадках засудження, вказаних у ст. 47 § 1, коли встановлено:

а) зловживання професією при вчиненні провини, або

б) виявлену при вчиненні провини і загрозливу для суспільства нездатність вчинника виконувати професію.

§ 2. Суд може прийняти рішення про втрату права виконувати професію в інших випадках, ніж указані ст. 47 § 1, якщо виявляється зловживання професією або нездатність виконувати професію, вказані § 1 букв. а) чи б) цієї статті.

Ст. 49. У випадку засудження за провину, вчинену проти малолітнього нижче 17 років або в співучасті з таким малолітнім, суд може прийняти рішення про втрату батьківських чи опікунчих прав.

Ст. 50. § 1. Суд може прийняти рішення про конфіскату предметів, які безпосередньо чи посередньо походять з провини, а також знаряддя, яке служило або було призначене для її вчинення.

§ 2. Якщо предмети не є власністю вчинника, конфіската має місце тільки у випадках, вказаних законом.

§ 3. Якщо закони чи міжнародні договори не містять інших приписів, сконфісковані майнові предмети передаються до державної скарбниці на потреби установ карних, поправних і забезпечних.

Ст. 51. § 1. Суд може наказати оголошення вироку в часописах коштом засудженого, якщо провину вчинено друком.

§ 2. Спосіб оголошення та часописи, в яких оголошення має відбутися, суд визначає у рішенні.

Ст. 52. § 1. Втрата прав настає з моментом, коли вирок став правосильним.

§ 2. При карі смерти і досмертної в'язниці суд приймає рішення про втрату прав назавжди.

§ 3. В інших випадках суд приймає рішення про втрату прав на час від 2 до 10 років. В цей реченець не враховується час, який проминув від правосильности вироку до моменту відбуття, дарування чи задавнення основної кари, а у випадках ст. 83 і 84 — до звільнення з установи забезпеки. Коли цей реченець промине, засуджений набуває знову виборчі права, права участи у вимірі справедливости, батьківські чи опікунчі права, права виконувати професію, а також здатність набути інші втрачені права.

Ст. 53. § 1. Суд може повернути засудженому виборчі права, права участи у вимірі справедливости, батьківські чи опікунчі права, права виконувати професію, а також здатність набути інші втрачені права, коли проминув певний реченець, протягом якого засуджений провадив бездоганне життя.

§ 2. Цей реченець, який починається з моменту відбуття, дарування чи задавнення основної кари або з моменту звільнення з установи забезпеки, триває найменш половину часу, протягом якого мала тривати втрата прав, але не менше як 2 роки.

Розділ VIII.

Вимір кари.

Ст. 54. Суд вимірює кару на свій розсуд, зважаючи передусім на спонуки, а також на спосіб діяння вчинника та його відношення до потерпілого, на ступінь умового розвитку і характер вчинника, на його дотеперішнє життя, а також на його поведінку після вчинення провини.

Ст. 55. Особливі обставини, що впливають на вимір кари, беруться на увагу тільки щодо тієї особи, якої вони стосуються.

Ст. 56. При вимірі гривни суд бере на увагу майновий стан вчинника.

Ст. 57. § 1. Якщо закон дає судові змогу вибирати між карою в'язниці та карою арешту, не можна накласти кари арешту, якщо провина виникла з низьких спонук.

§ 2. Якщо закон дає судові змогу вибирати між карою позбавлення волі та гривною, суд накладає кару позбавлення волі тільки тоді, коли засудження на гривну не було б доцільним.

Ст. 58. У випадку засудження на кару позбавлення волі, суд може зарахувати на кару, повністю або частково, час тимчасового арешту.

Ст. 59. § 1. У випадках, вказаних законом, суд може застосувати надзвичайне полегшення кари:

а) признаючи, замість смертної кари або досмертної в'язниці, в'язницю вище 5 років;

б) признаючи, замість кари в'язниці вище 5 років — в'язницю до 5 років або арешт;

в) признаючи, замість кари в'язниці до 5 років — арешт;

г) признаючи, замість кари арешту — гривну.

§ 2. Кари арешту не можна застосовувати замість в'язниці, якщо провина виникла з низьких спонук.

Ст. 60. § 1. Якщо вчинник протягом 5 років після відбуття в краю чи за кордоном, повністю чи щонайменше третини кари, або продовж 5 років після звільнення з установи забезпеки, допуститься нової провини з тих самих спонук або такої, яка належить до того самого роду, що попередня, суд може виміріти кару на половину більшу від найвищої законної міри кари, проте не переступаючи законної межі даного роду кари. Якщо закон дає судові змогу выби-

рати між карою в'язниці та карою арешту, не можна накласти кари арешту.

§ 2. Припис § 1 застосовується до провинника професійного або навиклого, хоч би й не було повторення провини.

Розділ IX.

Умовне припинення виконання кари.

Ст. 61. § 1. Суд може вирішити, що виконання кари позбавлення волі, основної чи заступної, яка не перевищує 2 років, припиняється на час від 2 до 5 років.

§ 2. Умовне припинення виконання кари застосовується до особи, щодо якої — з огляду на її характер, обставини, при яких вчинено провину, поведінку після її вчинення — слід припускати, що вона не допуститься нової провини, хоч кари не виконано.

§ 3. Умовне припинення виконання кари не застосовується до осіб, згаданих у ст. 60.

Ст. 62. § 1. У випадку умовного припинення виконання кари суд може віддати засудженого на час припинення під охоронний нагляд; виконання нагляду суд доручає особам або установам, що заслуговують на довір'я.

§ 2. Якщо господарські умовини засудженого це дозволяють, суд може зобов'язати засудженого винагородити заподіяні провиною шкоди, в часі та в розмірах, встановлених у вироці.

Ст. 63. § 1. Якщо засуджений протягом часу, на який припинено кару, допуститься нової провини з тих самих спонук або того самого роду, що попередня, суд наказує виконати припинену кару.

§ 2. Суд може наказати виконати припинену кару, якщо засуджений протягом часу, на який припинено кару, допуститься іншої провини, ніж вказаної в § 1, якщо він ухиляється від нагляду, погано поводиться або не виконає обов'язку відшкодування.

Ст. 64. Якщо суд, протягом 3 місяців після того, як реченець припинення проминув, не накаже виконати кару, засудження вважається небулим, а засуджений набуває знов виборчі права, права участі у вимірі справедливости, батьківські та опікунчі права, права виконувати професію, а також здатність набути інші втрачені права.

Розділ X.

Умовне звільнення.

Ст. 65. § 1. Засудженого на кару позбавлення волі можна умовно звільнити від відбуття частини кари, якщо його поведінка підчас відбування кари та особисті умовини дозволяють припускати, що він не допуститься нової провини.

§ 2. Засуджений повинен відбути не менш, як дві третини накладеної вироком кари, в кожному разі не менш, як 8 місяців, а засуджений на досмертну в'язницю — не менш, як 15 років.

§ 3. До накладеної кари і до відбутої кари не зараховується часу тимчасового арешту ні дарованої частини кари.

§ 4. Засуджений, до якого після відбуття кари слід застосувати заходи забезпеки, не може бути умовно звільнений.

Ст. 66. § 1. У випадку умовного звільнення, засудженого можна віддати на пробний реченець під охоронний нагляд; виконання нагляду доручається особам або установам, що заслуговують на довір'я.

§ 2. Пробний реченець обіймає час, що лишився до відбуття кари, в кожному випадку не менш, як рік. У випадку засудження на досмертну в'язницю, пробний реченець триває 5 років.

Ст. 67. § 1. Якщо засуджений у пробному реченці допуститься нової провини з тих самих спонук або того самого роду, що попередня, умовне звільнення касується.

§ 2. Умовне звільнення можна скасувати, якщо засуджений допуститься підчас пробного реченця іншої провини,

ніж указана в § 1, або ухиляється від нагляду чи погано поводиться.

§ 3. У випадку скасування умовного звільнення, в реченець кари не залічується часу, перебутого на волі.

Ст. 68. Якщо скасування не мало місця протягом 3 місяців після проминення пробного реченця, кару вважається відбутою.

Розділ XI.

Справування щодо малолітніх.

Ст. 69. § 1. Не підлягає карі:

а) малолітній, який, не досягнувши 13 років життя, допустився дії, забороненої під загрозою кари;

б) малолітній, який по досягнені 13 років, але не досягнувши 17 років допустився такої дії без усвідомлення, тобто не досягнувши умового та морального розвитку в такому ступені, щоб міг розпізнати значення дії та керувати своєю поведінкою.

§ 2. До цих малолітніх суд застосовує тільки виховні заходи, а саме: докір, віддання під відповідальний нагляд батькам, дотеперішнім опікунам чи спеціяльному кураторові, або віддання до виховної установи.

Ст. 70. Малолітнього, який по досягненні 13 років, але не досягнувши 17 років допустився з усвідомленням дії, забороненої під загрозою кари, суд засуджує на віддання до поправної установи.

Ст. 71. Суд вправі застосувати виховні заходи до малолітнього, який з усвідомленням допустився дії, забороненої під загрозою кари, якщо з огляду на обставини дії, характер малолітнього або умовини його життя та оточення, віддання його до поправної установи не є доцільним.

Ст. 72. Малолітній залишається у поправній установі до досягнення 21 року життя.

Ст. 73. § 1. Малолітньому, який з усвідомленням допустився дії, забороненої під загрозою кари, але не загроже-

ної карою смерти або досмертної в'язниці, суд вправі, якщо визнає це доцільним, припинити віддання до поправної установи порядком проби на час від 1 року до 3 років.

§ 2. Підчас пробного реченця суд застосовує до малолітнього виховні заходи.

§ 3. Якщо підчас пробного реченця малолітній поводиться погано, суд може на внесення управи виховної установи, куратора, батька, матері чи опікуна малолітнього, або з власного почину, скасувати припинення та віддати малолітнього до поправної установи.

§ 4. Якщо підчас пробного реченця припинення не було скасоване, засудження вважається небулим.

Ст. 74. § 1. Управа поправної установи вправі, порядком проби, примістити малолітнього на визначений час поза установою.

§ 2. Так приміщеного малолітнього вважається перебуваючим в установі, яка має над ним суворий нагляд.

§ 3. Управа установи вправі таке приміщення кожного часу скасувати.

Ст. 75. § 1. На внесення управи поправної установи або з власного почину суд вправі умовно, на визначений час, звільнити вихованця, який перебув в установі не менш, як 6 місяців.

§ 2. Умовно звільненого суд віддає під нагляд призначеного для цієї мети куратора.

§ 3. Якщо умовно звільнений поводиться погано, суд вправі, на внесення управи поправної установи, куратора, батька, матері чи опікуна малолітнього, або з власного почину, скасувати звільнення.

§ 4. Якщо протягом умовного звільнення скасування не мало місця або якщо умовно звільнений досягнув 21 року життя, засудження вважається небулим.

Ст. 76. § 1. Якщо проти малолітнього, який по досягненні 13 років, але не досягнувши 17 років, з усвідомленням до-

пустився забороненої під загрозою кари дії, розпочато карне справування по досягненні ним 17 років, а віддання його до поправної установи не було б уже доцільним, слід накласти на нього кару, передбачену законом, застосовуючи надзвичайне полегшення кари.

§ 2. У випадку засудження такого малолітнього, додаткові кари не накладаються, за винятком кари, передбаченої в ст. 44 букв. „д".

Ст. 77. Якщо засуджений на віддання до поправної установи досягнув 20 років перед початком виконання вироку, то його не віддається до поправної установи, а суд, який видав вирок, накладає на нього кару згідно з ст. 76.

Ст. 78. Якщо вихованець поправної установи, не досягнувши 17 років, допустився дії, забороненої під загрозою кари, управа установи полагоджує справу дисциплінарним порядком.

Розділ XII.

Заходи забезпеки.

Ст. 79. Якщо вчинника забороненої під загрозою кари дії визнано невідповідальним, а перебування його на волі загрожує небезпекою правному ладові, суд наказує примістити його в замкненій установі для психічно хворих або в іншій лікувальній установі.

Ст. 80. § 1. Якщо провинника визнано за такого, що має зменшену спроможність розпізнавання або керування своєю поведінкою (ст. 18 § 1), а перебування його на волі загрожує небезпекою правному ладові, суд може наказати примістити його в замкненій установі для психічно хворих або в іншій лікувальній установі.

§ 2. Якщо такого провинника суд засудив на кару позбавлення волі, то питання, чи виконати накладену кару, суд вирішує після звільнення провинника з лікувальної установи.

Ст. 81. Час перебування в установах, вказаних у ст. 79, 80, не визначається наперед. Суд не може наказати звільнити з установи раніш одного року.

Ст. 82. § 1. Якщо вчинок виникнув у зв'язку з надуживанням спиртових напоїв або інших одурманюючих речовин, суд може наказати, щоб вчинника, по евентуальному відбутті накладеної кари, приміщено у відповідній лікувальній установі на 2 роки.

§ 2. Про раніше звільнення з установи вирішує суд.

Ст. 83. § 1. Якщо вчинок є у зв'язку з відразою до праці, суд може наказати віддати провинника, по відбутті кари, до дому примусової праці на 5 років.

§ 2. Коли промине один рік, суд може наказати звільнення.

Ст. 84. § 1. Суд наказує по відбутті кари примістити в установі для непоправних провинника, щодо якого стверджено триразове повторення провини (ст. 60 § 1), а також провинника професійного чи навиклого, якщо перебування їх на свободі загрожує небезпекою правному ладові.

§ 2. Замкнення в установі триває в міру потреби, а в кожному разі найменш 5 років; коли промине кожний п'ятилітній реченець, суд вирішує, чи залишення провинника в установі на дальший п'ятилітній реченець є необхідним.

Ст. 85. Якщо вчинника дії, забороненої під загрозою кари, визнано невідповідальним або таким, що не підлягає карі, або якщо справування закрито, суд може застосувати ст. 48—50 порядком заходів забезпеки.

Розділ XIII.

Задавнення.

Ст. 86. Не можна розпочати карного справування щодо провини, вчиненої тому років:

а) двадцять, якщо дія є злочином, за який загрожує кара смерти або досмертної в'язниці;
б) десять, якщо дія є іншим злочином;
в) п'ять, якщо дія є проступком.

Ст. 87. Не можна видати засудного вироку, хоч би в тому часі (ст. 86) мала місце будь-яка дія судді для переслідування даного вчинника з приводу даної провини, якщо від часу вчинення провини проминуло років:

а) двадцять п'ять, якщо дія є злочином, за який загрожує кара смерти або досмертної в'язниці;
б) п'ятнадцять, якщо дія є іншим злочином;
в) десять, якщо дія є проступком.

Ст. 88. Задавнення не тече, якщо припис закону не дозволяє розпочинати або далі вести карне справування; це не торкається відсутности внесення чи приватної скарги.

Ст. 89. § 1. Не можна виконати кари ані застосувати заходів забезпеки, якщо від правосильности засудного вироку проминуло років:

а) тридцять, у випадку засудження на кару смерти або досмертної в'язниці;
б) двадцять, у випадку засудження на кару в'язниці;
в) п'ятнадцять, у випадку засудження на кару арешту або гривни.

§ 2. Задавнення кари не тече підчас відкладення, перерви чи умовного припинення кари, або коли застосовується захід забезпеки.

Розділ XIV.

Погашення засуду.

Ст. 90. § 1. Коли проминуло 10 років від відбуття, дарування чи задавнення кари, або від звільнення з установи забезпеки, суд на внесення засудженого може наказати погашення засуду.

§ 2. Щодо осіб, засуджених на втрату публічних чи почесних громадянських прав, десятилітній реченець почи-

нається від дня повернення засудженому здатности набути втрачені права.

§ 3. Якщо засуджений перед набуттям права клопотати про погашення засуду допустився нової провини, за яку накладено на нього кару в'язниці, тоді допускається тільки одночасне погашення всіх засудів.

§ 4. Якщо наказано погашення, засудження вважається небулим. Наслідком погашення засуду є передусім скреслення вписe про засудження з усіх карних реєстрів.

Розділ XV.

Роз'яснення висловів закону.

Ст. 91. § 1. Найближчий — це родич у висхідній або низхідній лінії, брати і сестри, дружина, а також батьки, брати та сестри і діти дружини.

§ 2. Близький — це особа, яка з приводу спорідненння, свояцтва, приязні або обов'язку вдячности має право розраховувати на особливу прихильність даної особи.

§ 3. Документ — це кожний предмет, який є доказом права, правного відношення або обставини, що може мати правне значення.

§ 4. Безправна погроза — це погроза допуститися провини (каральна погроза), а також погроза причинити карне справування або розголосити відомості, що принижують честь загроженого чи його близьких.

§ 5. Урядовцем слід уважати також військову особу.

Розділ XVI.

Відношення до спеціяльних законів.

Ст. 92. Приписи загальної частини цього кодексу застосовуються до злочинів і проступків, а також до кар і заходів забезпеки, передбачених іншими законами, оскільки ті закони не містять інших приписів.

СПЕЦІЯЛЬНА ЧАСТИНА

Розділ XVII.

Протидержавні злочини.

Ст. 93. § 1. Хто намагається позбавити польську державу самостійного існування або відірвати частину її території,

підлягає карі в'язниці на час не менше 10 років чи досмертно, або смертній карі.

§ 2. Хто намагається насильно змінити устрій польської держави,

підлягає карі в'язниці на час не менше 10 років або досмертно.

Ст. 94. § 1. Хто вчинить замах на життя чи здоров'я президента польської республіки.

підлягає карі в'язниці на час не менше 10 років чи досмертно, або смертній карі.

§ 2. Хто намагається усунути президента польської республіки чи захопити його владу, або вплинути на його дії насильством чи безправною погрозою,

підлягає карі в'язниці на час не менше 10 років або досмертно.

Ст. 95. Хто намагається насильно усунути сейм, сенат, національні збори, уряд, міністра чи суди, або захопити їх владу,

підлягає карі в'язниці на час не менше 10 років.

Ст. 96. Хто підготовляє виконання провини, означеної в ст. 93, 94 або 95,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 97. § 1. Хто з метою допуститися провини, означеної в ст. 93, 94 або 95, входить в порозуміння з іншими особами,

підлягає карі в'язниці.

§ 2. Не підлягає карі, хто, взявши участь у порозумінні,

донесе про нього владі, покликаній переслідувати провини, заки влада довідалася про порозуміння і заки виникли будь-які шкідливі для держави наслідки. Безкарністю не користується той, хто спричинив виникнення такого порозуміння.

Ст. 98. Хто з метою вчинити злочин, означений ст. 93, 94 або 95:

а) порозумівається з особою, яка діє в інтересі чужої держави чи міжнародної організації, або

б) нагромаджує засоби збройної боротьби,

підлягає карі в'язниці на час не менше 5 років.

Розділ XVIII.

Провини проти зовнішніх інтересів держави і міжнародних відносин.

Ст. 99. Хто входить у порозуміння з особою, яка діє в інтересі чужої держави або міжнародної організації, з метою викликати воєнні чи інші ворожі дії проти польської держави,

підлягає карі в'язниці на час не менше 10 років.

Ст. 100. § 1. Хто підчас війни діє на користь ворога або на шкоду польської чи союзної збройної сили,

підлягає карі в'язниці на час не менше 10 років або досмертно.

§ 2. Якщо вчинник діє невмисно,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

Ст. 101. § 1. Хто, будучи польським громадянином, приймає у ворожому війську обов'язки або таких обов'язків не покидає, хоч би через вступ до чужого війська набув чуже громадянство,

підлягає карі в'язниці на час не менше 10 років.

§ 2. Якщо вчинник бере участь у воєнних діях проти польської держави,

підлягає карі в'язниці на час не менше 10 років чи досмертно, або смертній карі.

Ст. 102. Хто, неприналежний до ворожого війська, візьметься підчас війни за збройні дії проти польської держави,

підлягає карі в'язниці на час не менше 10 років чи досмертно, або смертній карі.

Ст. 103. Хто полегшує воєннополоненому втечу,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 104. § 1. Хто з метою ослабити оборонний дух суспільства поширює підчас війни або тоді, коли загрожує війна, відомості, які можуть цей дух ослабити,

підлягає карі в'язниці.

§ 2. Якщо вчинник, не маючи на меті ослабити оборонний дух, все ж таки поширює неправдиві відомості,

підлягає карі арешту до 2 років або гривни.

Ст. 105. § 1. Хто постачає для війська нездатну до вжитку зброю чи інше військове знаряддя,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

§ 2. Хто підчас війни або тоді, коли загрожує війна, не виконує умовленої достави для війська або виконує її незгідно з умовою,

підлягає карі в'язниці на час не менше 10 років.

§ 3. Тим самим карам підлягають: постачальник, посередник, уповноважений або службовець постачальника чи посередника, які причинили постачання нездатних до вжитку предметів або недодержання договору.

§ 4. Якщо вчинник діє невмисно,

підлягає карі арешту.

Ст. 106. Хто, будучи уповноваженим діяти ім'ям польської держави в зносинах з урядом чужої держави, діє на шкоду польської держави,

підлягає карі в'язниці на час не менше 5 років або досмертно.

Ст. 107. Хто на шкоду польської держави пошкоджує, укриває, переробляє чи підробляє документи, які можуть мати значення для правних відносин з чужою державою,
підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 108. Хто з метою наразити польську державу на небезпеку війни чи зірвання дипломатичних зносин візьметься за ворожу дію проти чужої держави,
підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 109. Хто, будучи польським громадянином, поширює публічно за кордоном неправдиві відомості з метою шкодити інтересам польської держави.
підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 110. Хто діє проти виданих польською державою приписів, метою яких є забезпечити підчас війни невтралітет,
підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 111. § 1. Хто на території польської держави допускається чинного нападу на особу начальника або акредитовано в польській державі дипломатичного представника чужої держави,
підлягає карі в'язниці до 10 років.

§ 2. Хто таку особу зневажає,
підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

Ст. 112. § 1. Хто на території польської держави зневажає, пошкоджує або усуває герб, хоругву чи стяг чужої держави, публічно виставлені її представництвом,
підлягає карі арешту до року.

§ 2. Переслідування має місце, коли існує взаємність.

Ст. 113. § 1. Хто публічно закликає до нападницької війни,
підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. Переслідування має місце тільки тоді, коли вказана в § 1 дія визнається каральною законами держави, проти якої спрямовано заклик.

Розділ XIX.

Провини проти об'єднань публічного права.

Ст. 114. Хто впливає насильством чи каральною погрозою на дії сейму, сенату, (національних зборів) чи автономного сейму, або цим діям перешкоджає,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 115. Хто впливає насильством чи каральною погрозою на дії іншого, ніж вказаного в ст. 114, об'єднання публічного права, або перешкоджає цим діям,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 116. Хто впливає насильством чи безправною погрозою на виконування мандату депутата, сенатора чи члена автономного сейму, або перешкоджає цьому виконанню,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 117. Хто впливає насильством чи безправною погрозою на виконування мандату члена іншого, ніж вказаного в ст. 116, об'єднання публічного права, або перешкоджає цьому виконуванню,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

Розділ XX.

Провини проти голосування в публічних справах.

Ст. 118. Хто всупереч праву впливає на вислід голосування в публічних справах, яке відбувається на підставі конституції чи іншого закону, а зокрема:

а) складає список голосуючих, поминаючи управнених або вписуючи неуправнених;

б) вживає підступу, щоб неправильно скласти список голосуючих;

в) пошкоджує, укриває, переробляє чи підробляє протоколи або інші документи голосування;

г) віддає голос, не маючи на це права;

д) допускається зловживання при відбиранні або підрахунку голосів,
підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 119. Хто насильством, безправною погрозою чи підступом перешкоджає:
а) відбутися передвиборним зборам, або
б) вільно виконувати право голосування, або
в) голосувати чи підраховувати голоси,
підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 120. Хто вживає насильства, безправної погрози чи підступу з метою вплинути на спосіб голосування управненої особи, або з метою стримати її від голосування,
підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 121. Хто уділяє або обіцяє уділити майнову чи особисту користь управненому голосувати, або іншій особі, щоб вплинути на спосіб голосування управненої особи, або щоб стримати її від голосування,
підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 122. Хто, маючи право голосувати, приймає для себе чи іншої особи майнову або особисту користь за голосування умовленим способом, або за те, щоб стриматися від голосування, чи такої користи вимагає,
підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 123. Хто приймає для себе або іншої особи майнову чи особисту користь за те, щоб вплинути на спосіб голосування управненого, чи за те, щоб стримати його від голосування, або вимагає такої користи,
підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 124. Хто всупереч приписам про таємність голосування, ознайомлюється зі змістом чужого голосу,
підлягає карі арешту до року або гривни.

Розділ XXI.

Провини проти органів влади і урядів.

Ст. 125. § 1. Хто допускається чинного нападу на особу президента польської республіки,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

§ 2. Хто порушує честь чи повагу президента польської республіки,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 126. Хто насильством або каральною погрозою впливає на урядові дії уряду, міністра чи суду, або перешкоджає цим діям,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 127. Хто в місці чи підчас урядових занять або публічно зневажає владу, уряд, військо чи воєнну фльоту або їх одиниці,

підлягає карі арешту до 2 років або гривни.

Ст. 128. Хто підчас урядових занять державного чи самоуправного органу в осідку чи поза осідком уряду непристойно поводиться,

підлягає карі арешту до 6 місяців або гривни.

Ст. 129. Хто вживає насильства чи безправної погрози, щоб приневолити урядовця або додану урядовцеві для допомоги особу до занехання правної урядової дії,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

Ст. 130. Хто вживає насильства чи безправної погрози, щоб приневолити урядовця виконати урядову дію,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

Ст. 131. Якщо вчинку, передбаченого в ст. 129 чи 130, допускаються три або більше осіб, які діють у порозумінні,

кожна з них підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 132. § 1. Хто зневажає урядовця або додану урядовцеві для допомоги особу підчас виконування службових обов'язків,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

§ 2. Тим самим карам підлягає, хто зневажає особу, яка належить до дипломатичного персоналу представництва чужої держави, консула чужої держави, або духовну особу правно признаного віровизнання чи релігійного об'єднання — коли вони виконують обов'язки служби чи покликання.

Ст. 133. § 1. Хто допускається чинного нападу на урядовця або на додану урядовцеві для допомоги особу підчас чи з приводу виконування службових обов'язків,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. Тій самій карі підлягає, хто допускається чинного нападу на особу, яка належить до дипломатичного персоналу представництва чужої держави, консула чужої держави або духовну особу правно признаного віровизнання чи релігійного об'єднання — підчас або з приводу виконування ними обов'язків служби чи покликання.

Ст. 134. Хто уділяє або обіцяє уділити майнову чи особисту користь урядовцеві або іншій особі, щоб нахилити урядовця до порушення службового обов'язку,

підлягає карі в'язниці до 5 років і гривни.

Ст. 135. Хто уділяє майнову чи особисту користь урядовцеві або іншій особі за порушення урядовцем службового обов'язку,

підлягає карі в'язниці до 3 років і гривни.

Ст. 136. Хто, привласнюючи собі управнення урядовця, виконує урядову дію,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

Ст. 137. Хто вживає підступних заходів, щоб осягнути становище урядовця або управнення до виконування урядової дії,

підлягає карі в'язниці до 2 років.

Ст. 138. Хто пошкоджує або усуває з-під розпорядження державної чи самоуправної влади предмет, який схоронюється з її доручення,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

Ст. 139. Хто пошкоджує, усуває або робить непридатними знаки, правно поміщені державною чи самоуправною владою для ствердження тотожности предмету, його замкнення чи віддання в розпорядження влади,

підлягає карі арешту до року або гривни.

Розділ XXII.

Фальшиві зізнання.

Ст. 140. § 1. Хто, даючи зізнання, яке має бути доказом для суду чи іншої влади, зізнає неправду або затаює правду,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

§ 2. Умовою відповідальности є, щоб той, хто приймає зізнання, діючи в обсязі своїх повноважень, або попередив того, хто зізнає, про карну відповідальність за фальшиві зізнання, або відібрав від нього присягу чи запевнення, яке заступає присягу.

Ст. 141. Не підлягає карі, хто, не будучи попередженим про право відмовитися від зізнання, дає фальшиве зізнання, побоюючись карної відповідальности, яка загрожує йому самому чи його найближчим.

Ст. 142. У випадках, вказаних у ст. 140, суд може застосувати надзвичайне полегшення кари або вчинника від кари звільнити, якщо:

а) фальшиве зізнання стосується обставин, які не можуть мати впливу на вирішення справи, або

б) вчинник спростує фальшиве зізнання, заки суд або інша влада, перед якою він зізнавав, вирішить справу.

Розділ XXIII.

Провини проти виміру справедливости.

Ст. 143. Хто перед покликаними до переслідування владою чи урядом фальшиво обвинувачує іншу особу у вчинку, що карається в судовому, адміністративному чи дисциплінарному порядкові,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 144. Хто творенням фальшивих доказів чи іншими підступними заходами спрямовує проти даної особи переслідування за вчинок, що карається в судовому, адміністративному чи дисциплінарному порядкові, або береться за такі дії підчас переслідування,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 145. § 1. Хто затаює докази невинности особи, запідозреної у вчинку, що карається в судовому, адміністративному чи дисциплінарному порядкові,

підлягає карі арешту або гривни.

§ 2. Не підлягає карі, хто затаює докази невинности з побоювання перед карною відповідальністю чи ганьбою, яка загрожує йому самому чи його найближчим.

Ст. 146. Хто фальшиво обвинувачує самого себе перед владою чи урядом, покликаними до переслідування, в злочині або проступку,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

Ст. 147. Хто повідомляє владу або уряд, покликані до переслідування, про злочин або проступок, знаючи, що такої провини не вчинено,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

Ст. 148. § 1. Хто утрудняє чи ударемнює карне справування, допомагаючи вчинникові уникнути карної відповідальности, зокрема хто вчинника укриває, затирає сліди провини, пошкоджує, укриває, підробляє чи переробляє до-

казові засоби, або відбуває замість засудженого кару позбавлення волі,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

§ 2. Не підлягає карі, хто дає означену в § 1 допомогу найближчій особі, або з побоювання перед карною відповідальністю, яка загрожує йому самому чи його найближчим.

§ 3. Суд може звільнити від кари вчинника, який дав допомогу близькій особі.

Ст. 149. Хто вживає насильства чи безправної погрози з метою вплинути на дії свідка, знавця, перекладача, засідателя чи присяжного, або в зв'язку з цими діями допускається на них чинного нападу,

підлягає карі в'язниці до 3 років.

Розділ XXIV.

Звільнення позбавленого волі.

Ст. 150. § 1. Хто звільняє сам себе, будучи позбавленим волі на підставі судового доручення або правного наказу публічної **влади,**

підлягає карі арешту до 6 місяців або гривни.

§ 2. Якщо вчинник діє в порозумінні з іншими особами або вживає насильства чи безправної погрози, або пошкоджує місце ув'язнення,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

§ 3. Хто входить у порозуміння з іншими ув'язненими з метою звільнитися з-під замкнення згідно з укладеним пляном і при передбачуванні вжиття насильства, погрози чи пошкодження місця замкнення,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

Ст. 151. § 1. Хто особу, позбавлену волі на підставі судового доручення чи правного наказу публічної влади, звільняє або полегшує їй втечу,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

§ 2. Якщо вчинник діє невмисно,

підлягає карі арешту до року.

Розділ XXV.

Провини проти публічного порядку.

Ст. 152. Хто публічно лає чи глумиться над польським народом або державою,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

Ст. 153. Хто зневажає герб, хоругву, стяг, флаг, прапор чи інший польський державний знак, або такий публічно виставлений знак пошкоджує чи усуває,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

Ст. 154. § 1. Хто публічно закликає до вчинення провини або її похваляє,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

§ 2. Якщо вчинок, означений в § 1, стосується протидержавного злочину, вчинник

підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 155. § 1. Хто, з метою поширення, виготовляє, переховує або перевозить письма, друки чи зображення, які закликають до вчинення провини або містять в собі похвалу провини,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

§ 2. Якщо вчинок, означений в § 1, стосується протидержавного злочину, вчинник

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 156. Хто публічно закликає до непослуху або протидіяння законам чи правним розпорядженням влади,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

Ст. 157. Хто, з метою поширення, виготовляє, переховує або перевозить письма, друки чи зображення, які закликають до непослуху або протидіяння законам чи правним розпорядженням влади,

підлягає карі в'язниці до року або арешту до року.

Ст. 158. Хто допускається вчинків, вказаних в ст. 154 або 156, хоч би непублічно, але щодо малолітніх нижче 17 років, чи військових,

підлягає карам, передбаченим у цих приписах.

Ст. 159. § 1. Хто перед головною розправою публічно поширює відомості з дізнання або слідства без дозволу влади, яка веде дізнання чи слідство,

підлягає карі арешту до 6 місяців або гривни.

§ 2. Хто поширює відомості з таємної судової розправи,

підлягає карі арешту до 6 місяців або гривни.

Ст. 160. Хто набуває чи з будь-якою метою приймає придбану провиною річ або допомагає її збути чи укрити,

підлягає карі в'язниці до 5 років і гривни.

Ст. 161. Хто набуває чи з будь-якою метою приймає річ, щодо якої на підставі супровідних обставин повинен припускати, що її придбано провиною, або допомагає її збути чи укрити,

підлягає карі арешту до 2 років або гривни.

Ст. 162. Хто не покине публічного збіговища, не зважаючи на триразовий, оснований на праві, заклик належної влади,

підлягає карі арешту до року.

Ст. 163. Хто бере участь у публічному збіговищі, яке спільними силами допускається вказаної в ст. 129 або 130 провини або насильницького замаху на особу чи майно,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 164. § 1. Хто бере участь у зборах чи у сходинах, метою яких є провинна дія,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

§ 2. Хто такі збори чи сходини організує або ними керує,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 165. § 1. Хто бере участь в об'єднанні, якого існування, устрій або мета має залишитися таємною для державної влади,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

§ 2. Хто таке об'єднання засновує чи ним керує,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 166. § 1. Хто бере участь в об'єднанні, метою якого є провинна дія,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. Хто таке об'єднання засновує чи ним керує,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 167. § 1. Хто бере участь в безправно утвореній збройній організації,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

§ 2. Хто таку організацію засновує, керує нею або постачає їй зброю,

підлягає карі в'язниці на час не менше 5 років.

Ст. 168. Хто зневажає тлінні людські останки чи місце спочинку померлого або злосливо перешкоджає похоронові чи жалобному обрядові,

підлягає карі арешту до 2 років.

Ст. 169. Хто забирає з посідання управненої особи людські тлінні останки або їх частини,

підлягає карі арешту до 6 місяців або гривни.

Ст. 170. Хто публічно поширює неправдиві відомості, які можуть викликати публічний неспокій,

підлягає карі арешту до 2 років і гривни.

Ст. 171. Хто публічно поширює неправдиві відомості чи вживає інших підступних засобів з метою впливати на обіг або ціну предмету біржового обороту чи предмету першої потреби,

підлягає карі в'язниці до 3 років.

Розділ XXVI.

Провини проти релігійних почувань.

Ст. 172. Хто публічно богохулить,
підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 173. Хто публічно лає або глумиться над правно признаним віровизнанням чи релігійним об'єднанням, його догмами, віруваннями чи обрядами, або зневажає предмет його релігійного культу або місце, призначене для виконування його релігійних обрядів,
підлягає карі в'язниці до 3 років.

Ст. 174. Хто злосливо перешкоджає публічному збірному виконуванню релігійного акту правно признаного віровизнання або релігійного об'єднання,
підлягає карі арешту до 2 років.

Розділ XXVII.

Фальшування грошей, цінних паперів, урядових знаків і мірничого знаряддя.

Ст. 175. § 1. Хто підробляє чи переробляє польські чи чужі металеві чи паперові гроші або усуває ознаку їх уневажнення,
підлягає карі в'язниці на час не менше 2 років.

§ 2. Приписи § 1 застосовуються до документів на пред'явника, які містять у собі обов'язок виплати капіталу, відсотків чи участи в прибутках, або стверджують участь у спілці.

Ст. 176. Хто зменшує кількість металю в польських або чужих металевих грошах,
підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 177. Хто вказані в ст. 175 або 176 гроші чи папір пускає в обіг або з тією ж метою їх приймає, перевозить чи переховує,
підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 178. Хто пускає в обіг вказані в ст. 175 або 176 гроші чи папір, які він сам одержав як правдиві або повновартісні,

підлягає карі арешту до 6 місяців або гривни.

Ст. 179. Хто з метою допуститися вчинку, вказаного в ст. 175 або 176, виготовляє, набуває чи переховує технічні засоби,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 180. § 1. Хто з метою допуститися вчинку, вказаного в ст. 175, 176 або 177, входить у порозуміння з іншими особами,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. Не підлягає карі хто, взявши участь у порозумінні, донесе про нього владі, покликаній переслідувати провину, заки влада довідалася про порозуміння. Безкарністю не користується той, хто спричинив виникнення такого порозуміння.

Ст. 181. Хто, з метою вжити чи пустити в обіг, підробляє чи переробляє урядовий цінний знак, або хто такий підроблений чи перероблений знак пускає в обіг, переховує, набуває чи його вживає,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

Ст. 182. Хто, з метою вжити чи пустити в обіг, усуває з урядового цінного знаку ознаку уневажнення, або хто такий знак, усунувши ознаку уневажнення, пускає в обіг, переховує, набуває чи його вживає,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

Ст. 183. Хто, з метою вжити в публічному обороті, підробляє чи переробляє урядові знаки, які мають ствердити уповноваження, внесення скарбової оплати чи вислід перевірки, або хто в публічному обороті вживає предметів, на яких є такі підроблені чи перероблені знаки,

підлягає карі в'язниці до 3 років.

Ст. 184. Хто, з метою підробити чи переробити означені в ст. 181 або 183 урядові знаки, виготовляє, набуває чи переховує технічні засоби,

підлягає карі в'язниці до 2 років.

Ст. 185. Хто підробляє чи переробляє завірене мірниче знаряддя або таке знаряддя переховує чи його вживає в публічному обороті,

підлягає карі в'язниці до 3 років.

Ст. 186. § 1. Гроші, папери та цінні знаки, що їх підроблено чи перероблено, або з яких усунено ознаки уневажнення, а також підроблене чи перероблене мірниче знаряддя, як і технічні засоби, вказані в ст. 179 або 184, підлягають конфіскаті, хоч би вони й не були власністю вчинника.

§ Підроблені чи перероблені урядові знаки, вказані в ст. 183, слід усунути, хоч би це й було сполучене з знищенням предмету.

Розділ XXVIII.

Провини щодо документів.

Ст. 187. Хто підробляє чи переробляє документ, з метою вжити його як автентичний, або вживає підроблений чи перероблений документ як автентичний,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 188. Хто, з метою підробити чи переробити документ, підробляє, переробляє чи набуває печатку, штамп чи інше знаряддя,

підлягає карі в'язниці до 3 років.

Ст. 189. Хто пошкоджує чи укриває документ, яким не має права виключно розпоряджатися,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

Ст. 190. § 1. Хто пошкоджує, усуває, пересуває чи робить невидними або фальшиво виставляє граничні знаки,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. Хто пошкоджує, усуває, пересуває чи робить невидними або фальшиво виставляє водні знаки,

підлягає карі в'язниці до 3 років.

Ст. 191. Хто, з метою вжити як автентичні, підробляє чи переробляє довідку тотожности чи посвідчення про особисті відносини, або вживає чи збуває таке підроблене чи перероблене посвідчення,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

Ст. 192. § 1. Особа публічного довір'я, а також лікар, ветеринар чи повитуха, що посвідчують неправду щодо обставини правного значення,

підлягають карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

§ 2. Тій самій карі підлягає, хто вживає такого посвідчення.

Ст. 193. Хто підступним уведенням в заблуд урядовця чи особи публічного довір'я виманює посвідчення неправди, або хто такого посвідчення вживає,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

Ст. 194. Хто заповнює блянок, на якому є чужий підпис, незгідно з волею підписаного та на його шкоду, або хто такого документу вживає,

підлягає карі в'язниці до 3 років.

Розділ XXIX.

Провини проти громадянського стану та щодо довідок тотожности.

Ст. 195. Хто безправно зміняє громадянський стан, свій або іншої особи,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 196. Хто користується чужими довідками тотожности або віддає з цією метою власні довідки тотожности кому іншому,

підлягає карі арешту до року або гривни.

Розділ XXX.

Провини проти подружжя.

Ст. 197. Хто одружується, хоч його попереднє подружжя не було розв'язане ні визнане неважним, або хто одружується з особою, якої попереднє подружжя не було розв'язане ні визнане неважним,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 198. § 1. Хто в зв'язку з одружінням, власним чи чужим, допускається вчинку, який причиняє неважність цього подружжя, якщо уневажнення настало,

підлягає карі в'язниці до 3 років.

§ 2. Переслідування має місце на внесення потерпілого дружини.

Розділ XXXI.

Провини проти опіки та догляду.

Ст. 199. Хто проти волі особи, яка має право опіки чи догляду, уводить або затримує малолітнього нижче 17 років чи особу, що знаходиться з приводу ненормальности або непритомности під опікою чи доглядом,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 200. Хто всупереч обов'язкові опіки або догляду покидає дитину нижче 13 років або особу, що знаходиться з приводу ненормальности чи непритомности під опікою чи доглядом,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 201. § 1. Хто злосливим ухилянням від покладеного на нього законом обов'язку давати на утримання найближчої особи доводить цю особу до нужди або до необхідности користуватися підмогою,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

§ 2. Тій самій карі підлягає, хто допускається вказаного в § 1 вчинку щодо іншої особи, якщо обов'язок давати на її

утримання був стверджений правосильним рішенням суду або таким, що підлягає виконанню.

§ 3. Переслідування настає на внесення потерпілого, а у випадку його смерти, причиненої провиною, означеною § 1 або § 2, з урядового почину.

Ст. 202. Хто ухиляється від виконання покладеного на нього обов'язку вжити заходів, необхідних для збереження життя чи здоров'я іншої особи, і тим причиняє небезпеку її смерти,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

Розділ XXXII.

Розпуста.

Ст. 203. Хто допускається розпутної дії щодо особи, яка не досягла 15 років, або щодо особи, повністю чи частково позбавленої спроможности розпізнавати значення дії або керувати своєю поведінкою,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 204. § 1. Хто насильством, безправною погрозою чи підступом доводить іншу особу до того, що вона піддається розпутній дії або виконує таку дію,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

§ 2. Переслідування настає на внесення потерпілого.

Ст. 205. § 1. Хто, зловживаючи відношенням залежности або використовуючи критичний стан, доводить іншу особу до того, що вона піддається розпутній дії або виконує таку дію,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. Переслідування настає на внесення потерпілого.

Ст. 206. Хто злягається з родичем у прямій лінії, братом чи сестрою,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 207. Хто з користолюбства віддається особі тої самої статі для розпутної дії,

підлягає карі в'язниці до 3 років.

Ст. 208. Хто з користолюбства полегшує чужу розпусту,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 209. Хто має з чужої розпусти зиск,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 210. Хто нахиляє іншу особу професійно віддаватися розпусті,

підлягає карі в'язниці до 5 років і гривни.

Ст. 211. Хто вивозить з краю іншу особу, щоб призначити її для професійного заняття розпустою,

підлягає карі в'язниці до 10 років і гривни.

Ст. 212. Хто допускається провини, означеної в ст. 208—211, щодо своєї дружини, дитини, пасинка, внука, особи, відданої під догляд, під опіку чи на виховання, або щодо малолітнього нижче 21 років,

підлягає карі в'язниці на час не менше 3 років і гривни.

Ст. 213. Хто вчиняє розпутну дію публічно або в присутності малолітнього нижче 15 років,

підлягає карі арешту до року.

Ст. 214. § 1. Хто поширює письма, друки, зображення чи інші предмети, що мають порнографічний характер,

підлягає карі арешту до 2 років.

§ 2. Тій самій карі підлягає, хто з метою поширення виготовляє, переховує чи перевозить такі письма, друки, зображення або предмети.

Розділ XXXIII.

Причинення загальної небезпеки.

Ст. 215. § 1. Хто причиняє небезпеку пожежі, залиття, завалення будівлі або катастрофи в сухопутному, водному чи повітряному сполученні,

підлягає карі в'язниці.

§ 2. Якщо вчинник діє невмисно,

підлягає карі арешту до року або гривни.

Ст. 216. § 1. Хто причиняє загальну небезпеку для людського життя чи здоров'я або в значних розмірах для майна застосуванням вибухових чи легкозапальних матеріялів або газів,

підлягає карі в'язниці.

§ 2. Якщо вчинник діє невмисно,

підлягає карі арешту до року або гривни.

Ст. 217. § 1. Хто причиняє загальну небезпеку для людського життя чи здоров'я або в значних розмірах для майна:

а) пошкодженням або зловживанням спорудами публічного користування, як от: спорудами, що постачають воду, світло, тепло або енерґію, охоронними спорудами в копальнях і фабриках, або

б) поширюванням чи ударемнюванням здушування людської, тваринної чи рослинної пошести, або

в) іншими діями при особливо небезпечних обставинах,

підлягає карі в'язниці.

§ 2. Якщо вчинник діє невмисно,

підлягає карі арешту до року або гривни.

Ст. 218. Хто готується допуститися провини, означеної в ст. 215 § 1, 216 § 1, 217 § 1,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 219. § 1. Хто з метою допуститися провини, означеної в ст. 215 § 1, 216 § 1, 217 § 1, входить в порозуміння з іншими особами,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. Не підлягає карі, хто, взявши участь у порозумінні, донесе про нього владі, покликаній переслідувати провини, заки влада довідалася про порозуміння й заки настали будь-які шкідливі наслідки для людського життя або майна. Безкарністю не користується, хто причинив виникнення такого порозуміння.

Ст. 220. У випадках, вказаних в ст. 215—219, суд може застосувати надзвичайне полегшення кари або від кари звільнити, якщо вчинник повністю або частково відвернув власним діянням небезпеку, яка загрожує.

Ст. 221. Хто, знаючи про загальну небезпеку, яка загрожує людському життю чи здоров'ю або майну в значних розмірах, перешкоджує діянню, метою якого є запобігти цій небезпеці,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 222. § 1. Хто без дозволу нагромаджує або переховує запаси зброї чи амуніції, або вибухові матеріяли чи знаряддя, або інші предмети, які можуть причинити загальну небезпеку,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

§ 2. Тим самим карам підлягає, хто без дозволу виробляє матеріял або вибухове знаряддя чи інший предмет, який може причинити загальну небезпеку.

Розділ XXXIV.

Провини проти споруд публічного користування.

Ст. 223. Хто утрудняє або унеможливлює загальне вживання споруд публічного користування, призначених для публічного сполучення або публічного зв'язку,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 224. Хто утрудняє або унеможливлює правильне діяння лікарень, споруд публічного користування, які поста-

чають воду, світло, тепло чи енерґію, або є призначені для каналізації,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Розділ XXXV.

Провини проти життя і здоров'я.

Ст. 225. § 1. Хто вбиває людину,

підлягає карі в'язниці на час не менше 5 років чи досмертно, або смертній карі.

§ 2. Хто вбиває під впливом сильного зворушення,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 226. Мати, яка вбиває дитину підчас пологів під впливом їх перебігу,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 227. Хто вбиває людину на її домагання і під впливом співчуття до неї,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 228. Хто підмовою або допомогою доводить людину до замаху на власне життя,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 229. Хто складає договір, що жереб має вирішити питання, яка сторона має відібрати собі життя,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 230. § 1. Хто невмисно причиняє смерть людини,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. Якщо смерть настала внаслідок умисного пошкодження тіла, розладу здоров'я, зігнання плоду або покинення, передбаченого в ст. 200, вчинник

підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 231. Жінка, яка свій плід зґаняє або дозволяє іншій особі його зігнати,

підлягає карі арешту до 3 років.

Ст. 232. Хто за згодою вагітної жінки зганяє її плід або їй при цьому допомагає,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 233. Нема провини за ст. 231 і 232, якщо захід був доконаний лікарем і при тому:

а) був необхідним з огляду на здоров'я вагітної жінки, або

б) вагітність була наслідком провини, передбаченої в ст. 203, 204, 205 або 206.

Ст. 234. Хто без згоди вагітної жінки зганяє її плід,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 235. § 1. Хто:

а) позбавляє людину зору, слуху, мови, здатности плодження, або

б) причиняє інше тривале каліцтво, тяжку невидужну хворобу, хворобу, що загрожує життю, або тривалу психічну хворобу чи тривалу нездатність до професійної праці,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

§ 2. Якщо вчинник діє невмисно,

підлягає карі в'язниці до 3 років.

Ст. 236. § 1. Хто причиняє:

а) пошкодження тіла або розлад здоров'я, які не загрожують життю або загрожують йому тільки на короткий час, а порушують діяльність органу тіла на час щонайменше 20 днів, або

б) тривале спотворення чи тривале знівечення тіла,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. Якщо вчинник діє невмисно,

підлягає карі в'язниці до року або арешту до року.

Ст. 237. § 1. Хто причиняє інші ніж указані в ст. 235 і 236 пошкодження тіла або розлад здоров'я,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

§ 2. Якщо вчинник діє невмисно,

підлягає карі арешту до 6 місяців або гривни.

§ 3. Переслідування провин, вказаних §§ 1 і 2, відбувається порядком приватного обвинувачення.

Ст. 238. § 1. Хто в поєдинку вбиває людину або завдає їй пошкодження на тілі,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

§ 2. Секундантів суд може звільнити від кари.

Ст. 239. § 1. Хто вдаряє людину або іншим способом порушує її тілесну недоторкальність,

підлягає карі арешту до року або гривни.

§ 2. Якщо дія була викликана провокаційною поведінкою потерпілого або якщо потерпілий відповів учинком того самого роду, суд може вчинника звільнити від кари.

§ 3. Переслідування відбувається порядком приватного обвинувачення.

Ст. 240. Хто бере участь у бійці або в побитті людини, якщо внаслідок цього виникла смерть або пошкодження, означені в ст. 235 або 236,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 241. Хто, беручи участь у бійці або в побитті людини, вживає зброї, ножа чи іншого небезпечного знаряддя,

підлягає карі в'язниці до 2 років.

Ст. 242. § 1. Хто наражає життя людини на безпосередню небезпеку,

підлягає карі в'язниці до 3 років.

§ 2. Якщо вчинник є зобов'язаний піклуватися чи доглядати того, хто є наражений на небезпеку,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 3. Якщо вчинник діє невмисно,

підлягає карі арешту до року або гривни.

Ст. 243. § 1. Хто покидає особу, якою він є зобов'язаний піклуватися чи її доглядати, в стані, що загрожує безпосередньо небезпекою для життя,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. Якщо вчинник діє невмисно,

підлягає карі арешту до року.

Ст. 244. Хто без повноваження дає іншій особі одурманюючу отруту,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 245. § 1. Хто, будучи венерично хворим, наражає іншу особу на зараження цією хворобою,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

§ 2. Якщо вчинником є дружина потерпілого, переслідування настає на внесення потерпілого.

Ст. 246. Хто фізично чи морально знущається над малолітньою нижче 17 років чи безпорадною особою, яка є в постійному або тимчасовому відношенні залежности від вчинника,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 247. Хто не дає допомоги людині, яка знаходиться в стані, що загрожує безпосередньою небезпекою для життя, хоч має змогу це вчинити, не наражаючи себе чи близьких осіб на особисту небезпеку,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

Розділ XXXVI.

Провини проти волі.

Ст. 248. § 1. Хто позбавляє людину волі,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. Якщо позбавлення волі тривало довше 14 днів або було сполучене з особливим знущанням чи відданням у владу чужій державі, або в інших особливо тяжких випадках, вчинник

підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 249. Хто причиняє віддання іншої особи в стан невільництва, хто торгує невільниками або бере участь у сполученому з цим підприємстві,

підлягає карі в'язниці на час не менше 5 років.

Ст. 250. Хто погрожує іншій особі вчиненням злочину чи проступку на її шкоду чи шкоду близьких, якщо здійснення погрози є правдоподібним і погроза може викликати побоювання у загроженого,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

Ст. 251. Хто насильством або безправною погрозою приневолює іншу особу діяти, занехати або щось зносити,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

Ст. 252. § 1. Хто вдирається до чужого дому, мешкання, льокалю, приміщення, підприємства, посілости, огородженої в зв'язку з мешканням чи огородженої і вживаної як місце перебування, або не покидає такого місця всупереч вимозі управненої особи,

підлягає карі арешту до 2 років або гривни.

§ 2. Переслідування відбувається порядком приватного обвинувачення.

Розділ XXXVII.

Порушення тайни.

Ст. 253. § 1. Хто безправно відкриває закрите, йому непризначене письмо або привласнює собі чи нищить чуже листування, заки адресат з ним ознайомився, або долучається до призначеного для передавання відомостей проводу, або підступом одержує непризначену йому телефонну чи телеграфну відомість,

підлягає карі арешту до 2 років або гривни.

§ 2. Хто оголошує або розголошує здобуту таким чином відомість,

підлягає карі арешту до 2 років або гривни.

§ 3. Переслідування провин, вказаних §§ 1 і 2, відбувається порядком приватного обвинувачення, а якщо торкається листування чи відомостей, призначених для органів влади чи державних урядів, має місце також на внесення належної влади чи уряду.

Ст. 254. § 1. Хто всупереч своєму обов'язкові видає приватну тайну, з якою ознайомився в зв'язку з виконуванням своєї професії або публічної функції,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

§ 2. Цієї провини може допуститися також особа, яка допомагає при виконуванні професії чи публічної функції.

§ 3. Нема провини, якщо той, хто видає тайну, робить це з огляду на узасаднений публічний чи приватний інтерес.

§ 4. Переслідування має місце на внесення потерпілого.

Розділ XXXVIII.

Зневаги.

Ст. 255. § 1. Хто посуджує іншу особу, установу чи об'єднання, хоч би вони не були правними особами, про таку поведінку чи властивості, які можуть принизити їх у громадській думці або наразити на втрату довір'я, потрібного для даного становища, професії чи роду діяльности,

підлягає карі арешту до 2 років і гривни.

§ 2. Нема провини, якщо закид був правдивий. Якщо закид зроблено публічно, то доказ правди перевести можна тільки тоді, коли вчинник діяв в обороні узасадненого публічного або приватного, власного або чужого інтересу, а крім цього доказ не торкається обставин приватного чи родинного життя.

§ 3. Засудний вирок слід на внесення обвинувача оголосити в часописах коштом засудженого.

§ 4. Переслідування відбувається порядком приватного обвинувачення.

§ 5. У випадку знеславлення урядовця, переслідування може мати місце також на внесення зверхньої влади.

Ст. 256. § 1. Хто ображає особисту гідність іншої особи в її присутності, або хоч би в її неприсутності, але публічно або з наміром, щоб образа дійшла до цієї особи,

підлягає карі арешту до року або гривни.

§ 2. Якщо образу викликала провокаційна поведінка ображеного або якщо ображений відповів взаємно образою чи порушенням тілесної недоторкальности,

суд може звільнити вчинника від кари.

§ 3. Переслідування відбувається порядком приватного обвинувачення.

§ 4. У випадку образи урядовця з приводу виконування службових обов'язків, переслідування може мати місце також на внесення зверхньої влади.

Розділ XXXIX.

Провини проти майна.

Ст. 257. § 1. Хто з метою привласнення забирає в іншої особи чуже рухоме майно,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. У менш важливих випадках суд може застосувати надзвичайне полегшення кари, а коли вчинник забрав з нужди, з метою вжити, предмет першої потреби малої вартости — навіть від кари звільнити.

§ 3. Якщо провину вчинено на шкоду найближчої особи, переслідування має місце на внесення потерпілого.

Ст. 258. Хто вживає насильства або загрожує вжиттям негайного насильства проти особи, щоб вдержати посідання чужого рухомого майна, забраного в кого іншого з метою привласнення або щоб уникнути безпосередньої погоні,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 259. Хто з метою привласнення забирає в іншої особи чуже рухоме майно, вживаючи насильства або погрожуючи

вжиттям негайного насильства проти особи або доводячи людину до стану непритомности чи безоборонности,

підлягає карі в'язниці.

Ст. 260. Хто озброює чи пристосовує морське судно, призначене для вчинення на морі провини, названої в ст. 259, або на такому судні приймає службу,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 261. Хто, з метою осягнути для себе чи кого іншого майнову користь, насильством чи погрозою негайно вжити насильства проти особи примушує іншу особу розпорядитися власним чи чужим майном,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 262. § 1. Хто привласнює собі чуже рухоме майно,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

§ 2. Хто привласнює собі довірене йому майно,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

§ 3. Хто привласнює собі знайдене майно,

підлягає карі арешту до 6 місяців або гривни.

§ 3. Суд може застосувати надзвичайне полегшення кари або звільнити від кари, якщо вчинник з нужди привласнив собі, з метою вжити, предмет першої потреби малої вартости.

§ 5. Якщо провину вчинено на шкоду найближчої особи, переслідування має місце на внесення потерпілого.

Ст. 263. § 1. Хто пошкоджує чуже майно або робить його нездатним до вжитку,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

§ 2. У менш важливих випадках суд може застосувати надзвичайне полегшення кари.

§ 3. Якщо провину, означену в § 1, вчинено, вживши вогню, вибухових чи легкозапальних матеріялів, вчинник

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 4. У випадках, означених в §§ 1 і 2, переслідування відбувається порядком приватного обвинувачення, якщо не порушено публічного інтересу.

Ст. 264. § 1. Хто з метою осягнути для себе чи кого іншого майнову користь доводить іншу особу, введенням її в заблуд або використанням заблуду, до некорисного розпорядження власним чи чужим майном,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. У менш важливих випадках суд може застосувати надзвичайне полегшення кари.

§ 3. Якщо провину вчинено на шкоду найближчої особи, переслідування має місце на внесення потерпілого.

Ст. 265. Хто, не маючи наміру заплатити належність, виманює поживу або напій у ресторані, мешкання в гостинниці, мешкання або поживу в пансіоні, переїзд залізницею або іншим засобом сполучення, вступ на виставу, діяння автомату або іншу подібну чинитьбу, про яку знає, що за неї треба заплатити,

підлягає карі арешту до року або гривни.

Ст. 266. Хто з метою осягнути для себе або кого іншого майнову користь доводить іншу особу до некорисного розпорядження майном, використовуючи неспроможність цієї особи належно розуміти дію, за яку вона береться,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 267. Хто на підставі документу доходить погашеної вже належности або такий документ збуває,

підлягає карі в'язниці до 3 років.

Ст. 268. Хто, використовуючи примусовий стан іншої особи, укладає з нею договір, який накладає на неї обов'язок майнової чинитьби, очевидно несумірної з взаємною чинитьбою,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 269. Хто, ведучи на підставі правного припису або договору майнові справи іншої особи, діє на її шкоду,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 270. § 1. Хто порушує чуже право полювати чи ловити рибу,

підлягає карі арешту до року або гривни.

§ 2. Якщо вчинник діє професійно,

підлягає карі в'язниці до 2 років.

Ст. 271. Хто, з метою перешкодити виконуванню чи охороні права, затриманню на гарячому вчинку провинника або відібранню знаряддя провини, допускається насильства або каральної погрози проти власника лісу, поля, права полювати чи ловити рибу, або особи, уповноваженої охороняти ці права,

підлягає карі в'язниці до 5 років або арешту.

Ст. 272. § 1. Хто забирає в іншої особи, привласнює собі або пошкоджує чужу річ, що являє собою нематеріяльну вартість,

підлягає карі арешту до 2 років або гривни.

§ 2. Переслідування відбувається порядком приватного обвинувачення.

Розділ XL.

Провини на шкоду вірителів.

Ст. 273. Хто легкодумно марнотратним життям, грою, укладанням очевидно ризиковних договорів, зменшуванням чи обтяжуванням свого майна погіршує свій майновий стан, якщо внаслідок цього настала його невиплатність або проголошено його банкрутство,

підлягає карі арешту до 3 років.

Ст. 274. Хто з метою заподіяти шкоду вірителям доводить до того, що настала його невиплатність або проголошено його банкрутство,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 275. Хто з метою заподіяти шкоду вірителям погіршує свій майновий стан марнотратним життям, грою, зменшуванням чи обтяженням свого майна,

підлягає карі в'язниці до 3 років.

Ст. 276. Хто з метою заподіяти шкоду вірителям укриває майнові предмети або приймає фіктивні зобов'язання чи складає інші фіктивні договори,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 277. Хто з метою заподіяти шкоду вірителям, не маючи змоги задовольнити всіх, сплачує чи забезпечує тільки деяких,

підлягає карі арешту до 3 років.

Ст. 278. Хто допомагає довжникові допуститися провини, вказаної в ст. 274, 275, 276 чи 277, або хоч би без порозуміння з довжником діє на шкоду його вірителів,

відповідає як довжник.

Ст. 279. § 1. Хто уділяє чи обіцяє уділити вірителеві майнову користь за діяння на шкоду інших вірителів підчас конкурсового справування чи такого справування, якого метою є запобігти банкрутству,

підлягає карі в'язниці до 3 років.

§ 2. Тій самій карі підлягає віритель, який підчас такого справування приймає майнову користь за діяння на шкоду інших вірителів або вимагає такої користи.

Ст. 280. Хто, будучи згідно з приписом зобов'язаний вести купецьке книговодство, зовсім його не веде або веде хибно,

підлягає карі арешту до 6 місяців або гривни.

Ст. 281. Хто веде купецьке книговодство незгідним з правдою способом, або пошкоджує, укриває, переробляє чи підробляє торговельні книги або документи,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

Ст. 282. Хто з метою ударемнити екзекуцію усуває, пошкоджує, укриває, позбуває або обтяжує зайняте чи загрожене зайняттям майно,

підлягає карі в'язниці до 2 років або арешту до 2 років.

Ст. 283. § 1. Хто підступом або з користолюбства ударемнює прилюдні торги або спричиняє усунення іншої особи від участи в таких торгах чи зниження продажної ціни майна, що продається з торгів,

підлягає карі в'язниці до 2 років і гривни або арешту до 2 років і гривни.

§ 2. Тим самим карам підлягає, хто входить у порозуміння з іншою особою щодо діяння на прилюдних торгах, яке може заподіяти майнову шкоду вірителеві або довжникові.

Ст. 284. Хто складає перед належною владою незгідну з правдою присягу, яка стверджує його майновий стан,

підлягає карі в'язниці до 3 років або арешту до 3 років.

Ст. 285. Особа, яка на підставі правного припису або договору веде майнові справи іншої особи, відповідає за означені в цьому розділі провини так, як власник майна.

Розділ XLI.

Провини урядовців.

Ст. 286. § 1. Урядовець, який, переступаючи межі своєї влади або не виконуючи обов'язку, діє на шкоду публічного чи приватного інтересу,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. Якщо вчинник діє з метою осягнути для себе чи іншої особи майнову чи особисту користь,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

§ 3. Якщо вчинник діє невмисно,

підлягає карі арешту до 6 місяців.

Ст. 287. § 1. Урядовець, що посвідчує неправду щодо обставини, яка має правне значення,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. Якщо вчинник діє з метою осягнути для себе чи іншої особи майнову чи особисту користь,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 288. Урядовець, який через недбальство в урядуванні позбавляє людину волі,

підлягає карі арешту до 3 років.

Ст. 289. § 1. Урядовець, який на шкоду держави видає державну тайну,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. Якщо вчинник діє з метою осягнути для себе чи іншої особи майнову чи особисту користь,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

§ 3. Якщо вчинник діє невмисно,

підлягає карі арешту до 6 місяців.

Ст. 290. § 1. Урядовець, який у зв'язку з урядуванням приймає для себе або іншої особи майнову чи особисту користь або їх обіцянку, чи вимагає такої користи,

підлягає карі в'язниці до 5 років.

§ 2. Якщо вчинник обумовлює урядову дію одержанням для себе або іншої особи майнової чи особистої користи, або приймає таку користь чи її обіцянку за дію, яка суперечить чи має суперечити законові,

підлягає карі в'язниці до 10 років.

Ст. 291. Якщо урядовець допустився будь-якої провини підчас урядування або в зв'язку з урядуванням,

суд може накласти кару, вищу на половину від найвищої міри кари, передбаченої за дану провину.

Ст. 292. Карам, передбаченим у цьому розділі, підлягають, крім урядовців, що є на службі держави чи самоуправи, також особи, які виконують в обсязі державного чи самоуправного управління доручені їм дії, а також службовці всяких установ публічного права.

Ст. 293. Хто нахиляє урядовця або іншу названу в ст. 292 особу вчинити означені в цьому розділі провини, або допомагає їм допуститися цих провин,

підлягає карі, як підмовник або допомагач.

Розділ XLII.

Кінцеві приписи.

Ст. 294. Виконання карного кодексу доручається міністрові юстиції.

Ст. 295. Це розпорядження набуває сили одночасно з приписами, які вводять карний кодекс і право про переступи, від дня 1 вересня 1932 р.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
ПРЕЗИДЕНТА РЕСПУБЛІКИ
з 11 липня 1932 р.

(В. З. П. Р. ч. 60, поз. 572).

ПРАВО ПРО ПЕРЕСТУПИ

На підставі ст. 44 уст. 6 конституції і ст. 1 буква а) закону з 17 березня 1932 р. про уповноваження президента республіки видавати розпорядження з силою закону (В. З. П. Р. ч. 22, поз. 165) постановляю таке:

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Розділ I.

Ст. 1. Переступ — це вчинок, загрожений основними карами: арешту до 3 місяців і гривни до 3000 злотих, або однією з цих кар.

Ст. 2. Приписи ст. ст. 1, 2, 3, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 26, 40 § 2, 42 § 3, 54, 55, 56, 57 § 2, 58, 91 карного кодексу застосовуються так само до переступів. Під словом суд слід розуміти кожну компетентну владу, яка карає.

Ст. 3. Нема відповідальности за переступ, вчинений за кордоном, за винятком випадків, в яких закони передбачають таку відповідальність.

Ст. 4. Відповідальність за переступ має місце у випадку його вчинення чи то з умисної, чи то невмисної вини, якщо окремий припис не постановляє інакше.

Ст. 5. § 1. Підмовник відповідає в межах свого наміру, якщо переступ був доконаний, а вчинник не досягнув 17 років або не був здатний належно розуміти дії, за яку взявся, чи керувати своєю поведінкою, або був у відношенні залежности від підмовника.

§ 2. Нема відповідальности за намагання та допомагання.

Ст. 6. § 1. Не відповідає за переступ:

а) малолітній до 13 років;

б) малолітній від 13 до 17 років, який вчинив переступ без усвідомлення, тобто не досягнувши умового і морального розвитку в такому ступені, щоб він міг розпізнати значення вчинку і керувати своєю поведінкою.

§ 2. До цих малолітніх влада, яка карає, застосовує, як виховний захід, докір та віддання під відповідальний нагляд батькам або іншим особам, які піклуються малолітнім.

§ 3. До малолітнього від 13 до 17 років, який вчинив переступ з усвідомленням, влада, яка карає, так само може замість кари застосувати докір та віддання під відповідальний нагляд, якщо малолітній не вчинив продовж останнього року переступу з тих самих спонук або того самого роду.

Ст. 7. Кару арешту вимірюється днями, тижнями та місяцями, щонайменше на один день.

Ст. 8. § 1. Гривну не вимірюється нижче одного злотого.

§ 2. Якщо спеціяльний припис не визначає розміру гривни або роду передбаченої кари, вимірюється кару гривни до 200 злотих.

§ 3. Якщо переступ, за який загрожує виключно кара арешту, вчинено з користолюбства, тоді додатково накладається гривну до 100 злотих.

Ст. 9. Якщо за переступ загрожує виключно кара арешту, можна у випадках, що заслуговують окремої уваги, застосувати надзвичайне полегшення кари, накладаючи замість арешту — гривну.

Ст. 10. § 1. У випадку, коли гривни не можна стягнути або коли б її стягнення загрожувало засудженому майновою руїною, ця кара заміняється арештом, рахуючи один день арешту замість гривни від 1 до 50 злотих.

§ 2. Заступний арешт не може тривати коротше одного дня і довше найвищої міри передбаченої за даний переступ кари арешту, а коли кара арешту не передбачена — довше 3 місяців.

§ 3. У випадку заплати частини гривни, заступний арешт відповідно зменшується.

Ст. 11. § 1. Не можна розпочати карного справування з приводу переступу, вчиненого рік тому.

§ 2. Задавнення перериває кожна чинність органу, покликаного до участи в судовому чи адміністративному карному справуванні.

Ст. 12. Не можна винести засудного рішення, якщо від вчинення переступу проминуло 3 роки.

Ст. 13. Не можна виконати кари, якщо від правосильности рішення або від перервання кари з будь-яких причин проминуло 3 роки. Задавнення кари не тече підчас відкладення кари.

Ст. 14. Засудне рішення вважається небулим, якщо від виконання, дарування чи задавнення кари проминуло 3 роки.

Ст. 15. До випадків збігу провин і збігу приписів застосовуються відповідні приписи розпорядження президента республіки про карно-адміністративне справування з 22 березня 1928 р. (В. З. П. Р. ч. 38, поз. 365).

Ст. 16. Приписи загальної частини цього права застосовуються до переступів, передбачених іншими законами.

СПЕЦІЯЛЬНА ЧАСТИНА

Розділ II.

Переступи проти публічного порядку.

Ст. 17. Хто невиконуванням своїх обов'язків щодо відданого йому під відповідальний нагляд малолітнього допускає до вчинення цим малолітнім провини,

підлягає карі арешту до місяця або гривни до 1000 злотих.

Ст. 18. Хто в публічному місці демонстративно виявляє неохоту чи легковаження до польської держави або державних установ,

підлягає, якщо за вчинок не загрожує суворіша кара, карі арешту до 2 тижнів або гривни до 500 злотих.

Ст. 19. Хто навмисне пошкоджує чи усуває публічно виставлену владою, державним чи самоуправним урядом об'яву, або іншим способом унеможливлює ознайомлення з такою об'явою,

підлягає карі арешту до місяця або гривни до 1000 злотих.

Ст. 20. Хто зі злоби чи пустощів уводить у заблуд владу, уряд, або установу публічного користування, ударемнюючи їх чинність або викликаючи непотрібну з їх боку чинність,

підлягає карі арешту до місяця або гривни до 1000 злотих.

Ст. 21. § 1. Хто публічно влаштовує складки для заплати засудженим гривни,

підлягає карі арешту до 2 тижнів або гривни до 500 злотих.

§ 2. Зібрані складки конфіскуються.

Ст. 22. § 1. Хто без належного замовлення виготовляє печатку влади, державного чи самоуправного уряду або іншої установи публічного права, або видає такі печатки неуповноваженій до відібрання особі,

підлягає карі арешту до 3 місяців або гривни до 3000 злотих.

§ 2. Тій самій карі підлягає, хто безправно посідає, замовляє або набуває таку печатку.

§ 3. У випадку повторення переступу продовж 3 років від останнього покарання згідно з цією статтею, можна заборонити виріб і продаж означених у § 1 печаток на час від 2 до 5 років.

§ 4. Печатка конфіскується.

Ст. 23. § 1. Хто навмисне вводить в заблуд владу чи уряд:

а) щодо тотожности власної чи іншої особи;

б) щодо свого громадянства, професії чи місця проживання,

підлягає карі арешту до 3 місяців або гривни до 3000 злотих.

§ 2. Тій самій карі підлягає, хто відмовляється дати уповноваженій до цього владі чи урядові відомості або документи щодо означених в § 1 обставин.

Ст. 24. Хто, покликаний вести книги громадянського стану, не зазначить в них про обставину, яка повинна бути вписаною, або вчинить це незгідно з дійсністю чи в неналежному часі,

підлягає, якщо за вчинок не загрожує суворіша кара, карі арешту до 3 місяців або гривни до 3000 злотих.

Ст. 25. Хто не виконає обов'язку повідомити належний уряд про обставину, яка повинна бути вписаною до книг громадянського стану, або цей обов'язок виконає в неналежному часі,

підлягає карі гривни до 500 злотих.

Ст. 26. Хто привласнює собі становище чи звання або публічно носить відзначення, ознаку чи стрій, на які не має права,

підлягає карі арешту до місяця або гривни до 1000 злотих.

Ст. 27. Хто виконує професію, не маючи вимаганих для цього повноважень чи всупереч спеціяльній забороні влади, або переступає межі своїх професійних повноважень,

підлягає, якщо спеціяльний припис не постановляє інакше, карі арешту до 3 місяців або гривни до 3000 злотих.

Ст. 28. Хто криком, галасом, тривогою чи іншим вибриком порушує публічний спокій,

підлягає карі арешту до 2 місяців або гривни до 2000 злотих.

Ст. 29. Хто переступає приписи про правила поведінки в публічних місцях,

підлягає, якщо спеціяльний припис не постановляє інакше, карі гривни до 25 злотих.

Ст. 30. Хто впертими вибриками порушує нічний спочинок,

підлягає карі арешту до тижня або гривни до 250 злотих.

Ст. 31. Хто публічно допускається непристойного вибрику,

підлягає карі арешту до двох тижнів або гривни до 500 злотих.

Ст. 32. § 1. Хто нахиляє неповнолітнього, який не досягнув 17 років, жебрати,

підлягає карі арешту до місяця.

§ 2. Тій самій карі підлягає, хто жебрає нахабним чи обманним способом.

Розділ III.

Переступи проти безпеки.

Ст. 33. Хто, будучи нездатним до дії, якої невміле виконання може викликати небезпеку для людського життя або здоров'я, візьметься за таку дію, або хто доручить її виконати нездатній до цього особі,

підлягає, якщо спеціяльний припис не постановляє інакше, карі арешту до 3 місяців або гривни до 3000 злотих.

Ст. 34. § 1. Хто занедбує відповідно забезпечити небезпечне для людського життя або здоров'я місце,

підлягає карі арешту до місяця або гривни до 1000 злотих.

§ 2. Якщо винний не виконав при цьому обов'язку, що виникає зі спеціяльних приписів,

підлягає, якщо за вчинок не загрожує інша кара, карі арешту до 3 місяців або гривни до 3000 злотих.

Ст. 35. Хто усуває або псує знаки, які остерігають про небезпеку, що загрожує життю або здоров'ю, або усуває чи робить нечиткими написи, які перестерігають про цю небезпеку, або усуває чи псує огорожу, що запобігає цій небезпеці,

підлягає, якщо за вчинок не загрожує інша кара, карі арешту до 3 місяців.

Ст. 36. Хто хибним виконанням улаштувань, неналежним їх утриманням чи користуванням, або їх пошкодженням викликає небезпечний для життя чи здоров'я людини стан,

підлягає, якщо спеціяльний припис не постановляє інакше, карі арешту до 3 місяців або гривни до 3000 злотих.

Ст. 37. Хто всупереч своєму обов'язкові не повідомляє належну владу чи особу про відому йому небезпеку, яка загрожує людському життю чи здоров'ю, або в значних розмірах майну,

підлягає, якщо за вчинок не загрожує суворіша кара, карі арешту до 3 місяців або гривни до 3000 злотих.

Ст. 38. § 1. Хто, не додержуючи належної обережности, виставляє чи вивішує важкі предмети або ними кидає, виливає рідини, викидає нечистоти, або спричинює випадання чи виливання вище згаданих предметів,

підлягає карі гривни до 50 злотих.

§ 2. Якщо вчинник допускається такого вчинку зі злоби або пустощів,

підлягає карі арешту до 2 тижнів.

Ст. 39. § 1. Хто необережно поводиться з вогнем, вибуховими чи легкозапальними матеріялами,

підлягає карі арешту до місяця або гривни до 1000 злотих.

§ 2. Хто порушує перестороги або приписи щодо запобігання пожежам,

підлягає карі арешту до 2 місяців або гривни до 2000 злотих.

Ст. 40. § 1. Хто переступає приписи про виріб, продаж, зберігання, вживання і перевіз вибухових чи легкозапальних матеріялів або вогнепальної зброї й амуніції,

підлягає, якщо спеціяльний припис не постановляє інакше, карі арешту до 3 місяців або гривни до 3000 злотих.

§ 2. Крім цього можна заборонити виріб і продаж названих у § 1 предметів на час від року до 5 років, а також винести рішення про їх конфіскату.

Ст. 41. Хто не додержує належної обережности при вживанні і зберіганні вогнепальної зброї й амуніції,

підлягає карі гривни до 500 злотих.

Ст. 42. Хто переступає приписи про зберігання порядку на залізницях,

підлягає, якщо за вчинок не загрожує суворіша кара, карі гривни до 50 злотих.

Ст. 43. Хто пошкоджує споруди, призначені для охорони побережжя морських чи внутрішніх вод,

підлягає, якщо за вчинок не загрожує суворіша кара, карі арешту до 3 місяців або гривни до 3000 злотих.

Ст. 44. Хто переступає приписи про охорону побережжя морських чи внутрішніх вод,

підлягає карі арешту до 2 тижнів або гривни до 500 злотих.

Ст. 45. Хто всупереч своєму обов'язкові занехає освітити доступні для публіки місця, або хто таке освітлення зі злоби чи пустощів псує або гасить,

підлягає карі арешту до 3 днів або гривни до 100 злотих.

Ст. 46. Хто не додержує належної обережности при триманні небезпечної тварини,

підлягає карі арешту до 2 тижнів або гривни до 500 злотих.

Ст. 47. Хто дратуванням або полоханням доводить тварини до того, що вони стають небезпечними,

підлягає карі арешту до тижня або гривни до 250 злотих.

Ст. 48. Хто не додержує звичайних або приписаних заходів обережности при триманні тварини,

підлягає карі гривни до 20 злотих.

Розділ IV.

Переступи проти публічного здоров'я.

Ст. 49. Хто забруднює воду, яка служить для пиття чи для поїння тварин,

підлягає, якщо спеціяльний припис не постановляє інакше, карі арешту до 2 тижнів або гривни до 500 злотих.

Ст. 50. § 1. Хто без дозволу виробляє отрути або хто не додержує приписів про виріб, зберігання та постачання отрут,

підлягає, якщо спеціяльний припис не постановляє інакше, карі арешту до 3 місяців або гривни до 3000 злотих.

§ 2. Крім цього можна заборонити виріб отрут чи торгівлю ними на час від року до 5 років і видати рішення про конфіскату отрути.

Ст. 51. Хто переступає приписи про запобігання хворобам або про боротьбу з ними,

підлягає, якщо спеціяльний припис не постановляє інакше, карі арешту до 2 тижнів або гривни до 500 злотих.

Розділ V.

Переступи проти окремих осіб.

Ст. 52. Хто з метою дошкулити іншій особі злосливо вводить її в заблуд або непокоїть її іншим злосливим способом,

підлягає карі арешту до 2 тижнів або гривни до 500 злотих.

Ст. 53. Хто цькує людину собакою,

підлягає карі арешту до 3 днів або гривни до 100 золотих.

Розділ VI.

Переступи проти майна.

Ст. 54. § 1. Хто пошкоджує чужий городинний, овочевий чи квітковий город, овочеве дерево, овочевий кущ або придорожне дерево,

підлягає карі арешту до 3 місяців або гривни до 3000 злотих.

§ 2. Крім цього присуджується на користь потерпілого винагороду в розмірі триразової вартости заподіяної шкоди.

Ст. 55. § 1. Хто безправно, в незначній кількості, забирає з чужого городу овочі, городину чи квіти,

підлягає карі арешту до 2 тижнів або гривни до 500 злотих.

§ 2. Крім цього присуджується на користь потерпілого винагороду в розмірі від 10 до 20 злотих.

Ст. 56. Хто продовж 2 тижнів від дати знайдення чужого майна вартістю вище 10 злотих, чужих актів чи документів, або від дати приблукання чужої тварини, не повідомить про це поліційну чи громадську владу ані не пошукує іншим належним способом посідача,

підлягає карі арешту до 2 тижнів або гривни до 500 злотих.

Ст. 57. Хто самовільно користується чужим рухомим майном,

підлягає карі арешту до 2 тижнів або гривни до 500 злотих.

Ст. 58. Хто, керуючи закладом праці, не вносить до закладів суспільних забезпечень сум, відраховуваних на користь цих установ при виплаті винагороди працюючим,

підлягає карі арешту до 3 місяців або гривни до 3000 злотих.

Ст. 59. Хто злосливо або легковажним ставленням до своїх зобов'язань затримує повністю чи частково належну працівникові винагороду чи знижує безправно її розмір, або приневолює працівника прийняти замість належної заплати готівкою винагороду в іншому виді.

підлягає карі арешту до 3 місяців або гривни до 3000 злотих.

Ст. 60. Хто самовільно поміщає на чужій речі об'яву, напис чи рисунок, або їх самовільно з чужої речі усуває,

підлягає карі арешту до тижня або гривни до 250 злотих.

Ст. 61. § 1. Хто з користливою метою влаштовує газардову гру або дає для неї засоби чи приміщення.

підлягає карі арешту до 3 місяців і гривни до 3000 злотих.

§ 2. Гроші та інші призначені для гри предмети конфіскуються.

Ст. 62. § 1. Хто:

а) виробляє, посідає чи набуває відмикачки, якщо не займається ремеслом, в якому вони є потрібні;

б) постачає відмикачки особі, яка не займається таким ремеслом;

в) виробляє, посідає чи набуває ключі до чужого дому, мешкання чи іншого приміщення або сховища без дозволу управненої особи чи влади,

підлягає карі арешту до 3 місяців або гривни до 3000 злотих.

§ 2. Тій самій карі підлягає, хто виробляє, посідає, набуває чи іншим особам постачає знаряддя, призначені для виконування крадежу.

§ 3. Відмикачки, ключі і знаряддя конфіскуються.

Ст. 63. § 1. Хто виробляє чи поширює предмети, які можуть робити враження грошей або цінних паперів,

підлягає карі гривни до 200 злотих.

§ 2. Вищезгадані предмети конфіскуються.

Кінцеві приписи.

Ст. 64. Виконання права про переступи доручається міністрові внутрішніх справ і міністрові юстиції.

Ст. 65. Це розпорядження набуває сили одночасно з приписами, які вводять карний кодекс і право про переступи, від 1 вересня 1932 р.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА РЕСПУБЛІКИ

з 11 липня 1932 р.

Приписи, що вводять у життя карний кодекс і право про переступи. (В. З. П. Р. 1932, ч. 60, поз. 573, ч. 82, поз. 724).

Ст. 1. § 1. Від дня набуття сили карним кодексом і правом про переступи втрачають силу карні приписи, що стосуються справ, урегульованих у карному кодексі і в праві про переступи, якщо дальші приписи не постановляють інакше.

§ 2. Якщо це розпорядження говорить без докладнішого означення про карний кодекс чи про право про переступи, то під цим слід розуміти карний кодекс з 11 липня 1932 р. і право про переступи з тієї ж дати.

Ст. 2. Втрачають силу, разом з законами, що їх уводять у життя:

1) карний кодекс 1903 р. за винятком ст. 292—309, 318—324, 348—353, 624—627 і 630—634;

2) загальний карний закон 1852 р. за винятком § 486 б і в зв'язку з ним § 486 в, якщо не застосовується ст. 279 карного кодексу [1]);

3) карний кодекс 1871 р. за винятком §§ 296 а і 298.

Ст. 3. § 1. На території, на якій діяв загальний карний закон 1852 р., втрачають зокрема карну силу приписи:

1) імпер. патенту з 20 квітня 1854 р. (В. З. австр. ч. 96);

2) розпорядження з 30 вересня 1857 р. про карання менших переступів (В. З. австр. ч. 198);

3) закону з 7 квітня 1870 р., згідно з яким видано спеціяльні постанови щодо змов між працедавцями чи працівниками для вимушування умов праці, а також щодо змов промисловців для підвищення цін товарів (В. З. австр. ч. 43);

4) закону з 10 травня 1873 р., що містить поліційно-карні приписи проти ледарів і волоцюг (В. З. австр. ч. 108);

---

[1]) Приписи §§ 486 б і 486 в згаданого закону втратили вже також силу (див. В. З. П. Р. 1934, ч. 93, поз. 835).

5) закону з 24 травня 1885 р. про допущенність затримання в закладах примусової праці і поправних (В. З. австр. ч. 89);

6) закону з 27 травня 1885 р., що містить приписи проти вживання і обороту вибухових засобів (В. З. австр. ч. 134);

7) закону з 26 січня 1907 р. про свободу виборів і зібрань (В. З. австр. ч. 18).

Ст. 5. § 1. Втрачають силу карні приписи таких законів, виданих польською владою і оголошених у Віснику Прав Польської Держави або у Віснику Законів Польської Республіки:

1) ст. 11 закону з 27 травня 1919 р. про державну монополію пошти, телеграфу і телефону (В. П. П. Д. ч. 44, поз. 310) у зв'язку зі ст. 47, останнім уступом, закону з 3 червня 1924 р. про пошту, телеграф і телефон (В. З. П. Р. 1931, ч. 12, поз. 57);

2) декрету з 9 січня 1919 р. про карні постанови щодо протидіяння виборам до сойму і виконуванню депутатських обов'язків (В. З. П. Р. ч. 5, поз. 96);

3) ст. 155 розпорядження ради міністрів з 10 травня 1920 р. в справі введення в життя на території польської республіки військового закону карного справування для спільної збройної сили з 5 липня 1912 р. (В. З. П. Р. ч. 59, поз. 368), а також § 264 закону військового карного справування для спільної збройної сили з 5 липня 1912 р. (В. З. австр. ч. 130);

4) закону з 2 липня 1920 р. про боротьбу з воєнним лихварством (В. З. П. Р. ч. 67, поз. 449);

5) ст. 8, останнього уступу, з 21 вересня 1922 р. в справі звання інженера (В. З. П. Р. ч. 90, поз. 823);

6) закону з 10 червня 1926 р. про умовне припинення виконання кари на території чинности закону про карне справування з 23 травня 1873 р. (В. З. П. Р. ч. 61 поз. 354), а також розпорядження президента республіки з 21 травня 1927 р., що доповнює приписи про умовне припинення виконання кари на території чинности закону про карне справування з 23 травня 1873 р. (В. З. П. Р. ч. 47, поз. 424);

7) розпорядження президента республіки з 29 липня 1927 р. про кари за торгівлю жінками і дітьми, а також за інше сприяння розпусті (В. З. П. Р. ч. 70, поз. 614) — у частині, нескасованій ст. 2 т. т. 1 і 3 цього розпорядження;

8) ст. 99 і 100 розпорядження президента республіки з 22 серпня 1927 р. про боротьбу з заразливими хворобами тварин (В. З. П. Р. ч. 77, поз. 673);

9) розпорядження президента республіки з 17 вересня

1927 р. про умовне припинення кари на території, на якій діє закон про карне справування з 1 лютого 1877 р. (В. З. П. Р. ч. 83, поз. 740);

10) розпорядження президента республіки з 12 вересня 1930 р. про кари для охорони свободи виборів (В. З. П. Р. ч. 64, поз. 509);

11) ст. 269 розпорядження президента республіки з 29 листопада 1930 р., яке містить „Гірниче право" (В. З. П. Р. ч. 85, поз. 654).

§ 2. Карні приписи спеціяльних законів, видані польською владою і оголошені у Вістнику Прав Польської Держави або у Вістнику Законів Польської Республіки та нескасовані § 1 цього розпорядження, зберігають силу, проте з такими застереженнями щодо нижче наведених законодавчих актів:

1) декрет про міри з 8 лютого 1919 р. (В. З. П. Р. 1928, ч. 72, поз. 661), якщо не застосовуються ст. 183—185 карного кодексу;

2) закон з 22 червня 1933 р. в справі одурманюючих речовин і перерібок (В. З. П. Р. ч. 72, поз. 559), якщо не застосовується ст. 244 карного кодексу;

3) розпорядження президента республіки з 19 січня 1927 р. про дотермінове звільнення осіб, що відбувають кару позбавлення волі (В. З. П. Р. ч. 5, поз. 25), за винятком ст. 1, ст. 3 уст. 2 і 3 і ст. 6 — з відповідним застосуванням до умовного звільнення у передбачених ст. 65—68 карного кодексу випадках;

4) розпорядження президента республіки з 3 грудня 1927 р. про право полювання (В. З. П. Р. ч. 110, поз. 934), якщо не застосовується ст. 270 карного кодексу;

5) розпорядження президента республіки з 13 грудня 1927 р. про державні герби і кольори, а також про знаки, прапори і печатки (В. З. П. Р. ч. 115, поз. 980), якщо не застосовуються ст. 153 карного кодексу чи ст. 22 права про переступи, при чому переступи, передбачені ст. 23 вищезгаданого розпорядження, підлягають карі арешту до 3-ох місяців або гривни до 3000 злотих, а розгляд їх передається до компетенції адміністративних органів влади [1]);

6) і 7) скасовані [2]);

8) розпорядження президента республіки з 7 лютого 1928 р. про хатній арешт (В. З. П. Р. ч. 26, поз. 228), за ви-

---

[1]) Ст. 23 згаданого розпорядження також утратила силу (див. В. З. П. Р. 1939, ч. 2, поз. 8).

[2]) Див. В. З. П. Р. 1934, ч. 93, поз. 836.

нятком ст. 1, 2 і 9 та з застереженням, що хатній арешт можна застосовувати тільки у випадку засудження на реченець не більше семи днів;

9) скасовано [1]);

10) розпорядження президента республіки з 6 березня 1928 р. про державну поліцію (В. З. П. Р. 1931, ч. 5, поз 27), якщо не застосовуються ст. 286—291 карного кодексу та за винятком ст. 127 і 128 вищезгаданого розпорядження;

11) розпорядження президента республіки з 14 березня 1928 р. про літунське право (В. З. П. Р. ч. 31, поз. 294), якщо не застосовується ст. 215 карного кодексу;

12) скасовано [2]);

13) розпорядження президента республіки з 22 березня 1928 р. про прикордонну охорону (В. З. П. Р. ч. 37, поз. 349), якщо не застосовуються ст. 286—291 карного кодексу, а також за винятком ст. 77 і 78 вищезгаданого розпорядження;

14) розпорядження президента республіки з 22 березня 1928 р. про карно-адміністративне справування (В. З. П. Р. ч. 38, поз. 365), а також закон з 19 лютого 1929 р. (В. З. П. Р. ч. 16, поз. 135) зі змінами, впровадженими ст. 30 цього розпорядження.

. . . .

Ст. 7. § 1. Якщо дотеперішні закони покликаються на карні приписи скасованих карних кодексів чи скасованих спеціяльних законів, або також відсилають взагалі до карних приписів, то слід застосовувати відповідні приписи карного кодексу, права про переступи або спеціяльного закону.

§ 2. Приписи загальної частини карного кодексу і права про переступи щодо гривен застосовуються також до грошових кар, передбачених у дотеперішніх законах, хіба що спеціяльний припис постановляє інакше.

§ 3. . . . .

. . . .

Ст. 10. При застосуванні карних приписів, що зберегли силу:

а) замість передбачених у цих приписах кар, застосовуються відповідно кари, передбачені карним кодексом, при чому замість тяжкої в'язниці (карного дому) — і в'язниці, що заступає поправний дім, вимірюється в'язницю (ст. 37 букв. „б" карного кодексу), а замість в'язниці, яку слід було накласти замість арешту по-

---

[1]) Див. В. З. П. Р. 1934, ч. 94, поз. 851.

[2]) Див. В. З. П. Р. 1934, ч. 26, поз. 199.

над 6 тижнів, а також замість фортеці та суворого арешту — вимірюється арешт (ст. 37 букв. „в" карного кодексу);

б) при встановленні найнижчої і найвищої міри кари слід застосовувати дотеперішні приписи, незалежно від меж, передбачених у карному кодексі або в праві про переступи для даного роду кар;

в) якщо дотеперішні спеціяльні приписи не забороняли полегшення кари, можна застосовувати ст. 59 карного кодексу або ст. 9 права про переступи;

г) полегшенню згідно з приписом під буквою „в" не підлягають кари за провини, передбачені розпорядженням президента республіки з 16 лютого 1928 р. про кари за шпигунство і деякі інші провини проти держави (В. З. П. Р. ч. 18, поз. 160); у випадку засудження на кару смерти чи в'язниці понад 1 рік за умисну провину, передбачену вищезгаданим розпорядженням, суд завжди засуджує на втрату публічних і громадських почесних прав, — а якщо має місце зловживання професією чи нездатність виконувати професію, означена в ст. 48 § 1 букв. „а" чи „б" карного кодексу, — то крім того ще на втрату права виконувати професію;

д) якщо провина підлягала карі у випадку невмисної вини, то вона і надалі підлягає карі, якщо її вчинено невмисно;

е) до провин, вчинених за кордоном, застосовуються спеціяльні приписи місця постійного проживання вчинника в краю в момент вчинення провини, а якщо вчинник не має в краю місця проживання, то приписи, що діють у столиці; до провин, вчинених на відкритому морі на польському водному кораблі, застосовується право Ґдинського порту.

. . . .

. . . .

Ст. 15. § 1. До скарбових провин застосовуються приписи загальної частини карного кодексу і права про переступи, якщо припис карного скарбового закону з 18 березня 1932 р. (В. З. П. Р. ч. 34, поз. 355) чи інший спеціяльний припис не постановляє інакше.

§ 2. У карному скарбовому законі з 18 березня 1932 р. (В. З. П. Р. ч. 34, поз. 355) ст. 171 § 1 одержує таку редакцію: „Ст. 171. § 1. Відбирання присяги від свідків у скарбовому справуванні не допускається. Свідка слід попередити про карну відповідальність за незгідне з правдою свідчення (ст. 140 карного кодексу 1932 р.)". У ст. 174 цього закону

викреслюються слова: „а на території чинности німецького карного кодексу 1871 року карі за фальшиве свідчення, що його дано, покликаючись на урочисту обіцянку замість присяги. Про ці наслідки слід об'явити цим особам перед допитом“.

Ст. 16. § 1. Справи про переступи, передбачені в спеціяльній частині права про переступи і в ст. 8 цього розпорядження, належать до компетенції адміністративних органів влади.

§ 2. Проте справи про переступи, передбачені в спеціяльній частині права про переступи і в ст. 8 цього розпорядження, але вчинені особами, що підлягають військовому судівництву, належать до компетенції військових судів, за винятком переступів, передбачених у ст. 17, 22, 25, 32—36, 45—50, 51, 52, 53, 56, 58, 59, 62 і 63 права про переступи.

§ 3. Компетенція судів і адміністративних органів влади, означена в спеціяльних законах, лишається без змін.

АЗБУЧНО-ПРЕДМЕТНИЙ ПОКАЖЧИК

Склав д-р Т. Мацьків.

(Самі числа показують статтю карного кодексу, числа по пер. показують статтю права про переступи, і н. = і наступні, і т. д. = і так далі, д. = дивись).

Чого нема під „в“ — шукай під „у“, і навпаки.

А.

Б.

В.

Г.

Д.

Е.

Ж.

З.

І.

К.

Л.

М.

Н.

О.

П.

Р.

С.

Т.

У.

Ф.

Х.

Ц.

Ч.

Ш.

ЗМІСТ

I. КАРНИЙ КОДЕКС

Загальна частина.

Спеціяльна частина.

Розділ Стор,

II. ПРАВО ПРО ПЕРЕСТУПИ

Загальна частина.

Спеціяльна частина.